39. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM **Ára: 3,– Ft** 1983. SZEPTEMBER 15.

Ludas Matyi

– Muszáj egy kis rombolást csinálnom, szívem, mert csak a rossz vécétartály miatt a kutya se jön ki.

Ne földeljük le antennáinkat!

Nem vitatkozom azokkal, akik szerint a Posta okosan cselekedett, amikor meghallva a közvélemény hangját, elállt a lakihegyi torony felrobbantásától. (Legalábbis egyelőre: most fenntartót, „mecénást" keresnek, akinek van erre energiája.) Csak azon csodálkozom, hogy csodálkoztak, amikor értesültek arról, mennyien ellenzik döntésüket a torony ledöntéséről – pedig az utóbbi időben számos példa bizonyította, hogy a műemlékvédők tábora nagy, az antennatorony pedig ipartörténeti emlék, azonkívül jellegzetes látványosság a fővárosba érkezőknek. Úgy látszik, a közvélemény hangját először az üzemen kívül helyezett adótornyon keresztül akarták hallgatni. Mindenesetre: rosszul fogott az antennájuk.

Tényleg, hogyan is fognak az antennáink?

Miután tavaly ősszel hirtelen megemelték a vasúti tarifát, az illetékesek csodálkozni kezdtek, hogy egyre kevesebben utaznak a vonatokon. Az idén májusban a miniszter azt nyilatkozta, hogy csak kezdetben csökkent az utasok száma, később már emelkedni kezdett, ami azt jelenti, hogy „érvényesül az intézkedésnek az a szándéka, hogy a vasút igénybevételére ösztönözze az utasokat". Rövidesen azonban közölték, hogy a vártnál nagyobb a csökkenés, majd (szerény) kedvezményeket kezdtek kínálni. Most ott tartunk, hogy a szakszervezet közölte, nem ért egyet a jelenlegi kedvezmények (pl. a 33%-os) eredetileg tervezett megszüntetésével, vizsgálják felül ezeket a terveket. Hátha ez inkább ösztönöz, mint a nagyarányú tarifaemelés... Lehet, hogy optimista jelentésekből következtették, hogy az utasok számának csökkenése átmeneti és nem is jelentős. Mert egy jelentés sok kézen megy keresztül, valamit mindenkinek igazítania kell rajta (különben minek ülne azon a helyen?) és közben a jelentés átalakul. Minta: „Az átszervezést a kollektíva egy része kedvezően, más része értetlenül, idegesen fogadta." (1. íróasztal) – „Azt átszervezést a kollektíva nagy része kedvezően fogadta, csak néhányan értetlenkedtek." (2. íróasztal) – „Az átszervezést a kollektíva döntő része kedvezően fogadta." (3. íróasztal)

Nem mindegy, mit hallunk az antenna közvetítésével! Ezért érdemes minél többször papírjelentések helyett személyesen meggyőződni a dolgokról. Amikor legutóbb a Központi Bizottság egyik titkára Angyalföldön, a Vizafogó lakónegyedben járt és megkérdezte az építővállalat igazgatóját, hogy milyen a minőség, az igazgató így válaszolt: „Sokat javult." Majd szerényen hozzátette: „azért még nem vagyunk elégedettek". A következő percben a titkárt kísérő egyik titkár egy most elkészült lakásban kinyitott egy beépített szekrényt és az ajtó a kezében maradt... Az igazgató rögtön megállapította, hogy hanyag munka okozta a „balesetet". Szerencsés lakó! Mert nem mindegy, kinek a kezében marad az ajtó – különben talán hosszú ideig szaladgálhatott vagy levelezgethetett volna, amíg az Illetékes Antenna felfogja a hibát.

Földi Iván

Egy kartotékadat lázadozásai

Külhonba készülődök, Nyugat-Európába, töltögetem a vízum-kérelmeket. Négy példányt kérnek belőle, s négy fényképet mellé. *Nyakkendős* fényképet, fűzték hozzá nyomatékkal.

Dühönghetnék – s joggal – azon, hogy újabb négy helyen leszek nyilvántartott, ellenőrzött, figyelemmel kísért személy. De az ember már úgyis annyi helyen statisztikai adalék, kartotékadat, hogy néggyel több vagy kevesebb, már olyan mindegy. Hanem az a külön kikötés a kötelező nyakkendőről, az nagyon hergel. Isten és ismerőseim hada a tanúm rá: minden jeles alkalomra nyakkendőt veszek fel. Jobb meggyőződésem ellenére, hiszen utálom, mert fojtogat, fullaszt és feszélyez. De a konvenciók, a közízlés kényszere, ugyebár... Mégis más az, ha magam szántából kötök kravátlit, mintha parancsra, előírásra kell tennem.

Töröm is a fejem, mindenféle mókákon, hogyan járjak túl az eszükön? Veszek nyakkendőt – de a homlokomra kötöm. Vagy a fülembe gyömöszölöm. Esetleg a számban tartom, mint Floki a csontot. Pajzán képecskéket pingáltatok rá, esetleg ráíratom, hogy a mama kedvence... Közben kötöm a nyakkendőmet – előírásosat, előírásosan – készülődök a fényképészhez. Minden úgy lesz, ahogy az Előírók megkívánják. Mi mást tehetek?

Mérgelődhetek – míg meg nem unom – az egész életünket elözönlő felesleges, fárasztó és felbőszítő Előírások miatt.

Vagy álmodozhatok. Arról, hogy Helsinki és Madrid után valahol Európában összeülnek kontinensünk országainak képviselői, megtárgyalni egyetlen pontból álló javaslatomat:

„Európai ember csak akkor kössön nyakkendőt, ha kedve tartja."

Hosszas – többször elnapolt – vita, s az ilyen konferenciákon kötelező szőrszálhasogatás, huzavona után minden résztvevő, még Málta, sőt Albánia is (hiszen ez csak álom!) ünnepélyesen aláírja...

De szép is lenne.

Ennyivel is könnyebben lélegezhetnénk. Legalább a nyakkendő nem fojtogatna bennünket.

Radványi Barna

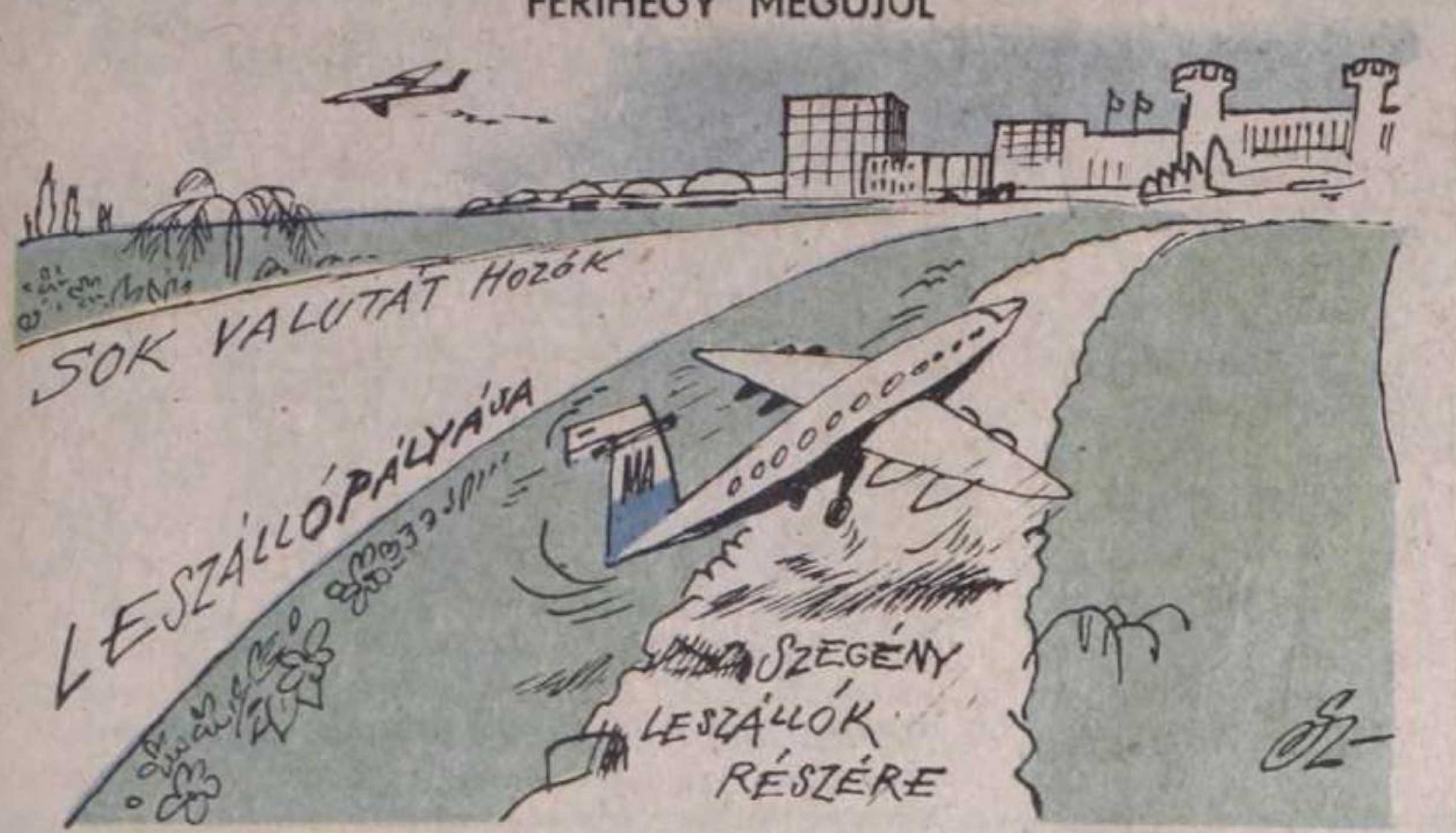
MUNKAERŐHIÁNY

– És mosogatni ki fog?!

NAPJAINK TÉMÁI

FERIHEGY MEGÚJUL

– A lélekkel hol foglalkoznak, kedveském, a lélekkel?

BELVÁROSI ÓSZERES

– Használt butikot, budai ingatlant, konzum-autót veszek!

– Ez a legeredményesebb csatárom. Minden meccsen megrúgja a maga két-három hátvédjét.

Én mit tudok?

Bár a Ki mit tud? szerencsésen véget ért, az emberi elme csak nem nyugszik: az Almássy téri Szabadidő Központ máris újabb megpróbáltatásra invitálja a jobb napokat is megélt pestieket. A hetedik kerület egyik aszfaltrengetegében — Ön tud valamit? címmel — szüreti vigasságot rendeznek. Bár négy éven keresztül a közeli Madách gimnáziumba jártam, sehogyan sem tudok visszaemlékezni arra, hogy a festői Almássy téren valaha is szőlő termett volna, ám úgy látszik, szőlő nélkül is lehet szüretelni — olyan ez, mint a nikotinmentes cigaretta, vagy a koffeinmentes kávé.

A szorgos rendezők, mint azt az újságok is megírták, különleges produkciókat keresnek erre az alkalomra, mégpedig fakírok, tűznyelők, kardnyelők, kötéltáncosok, kintornások, hasbeszélők, medvetáncoltatók, illuzionisták, erőművészek, pankrátorok és mindenféle szemfényvesztők, csepűrágók, mutatványosok, törpék és óriások, szépek és különösek jelentkezését várják, magas fellépti díjakkal, közönségdíjakkal és kalapozással emelve az összejövetel rangját.

Szívem szerint máris szaladnék, hogy szerepelhessek ezen a mulatságon, csak még azt nem tudom, melyik kategóriában tehetném próbára képességeimet? Sok mindent lenyeltem már életemben, csak éppen kardot és tüzet nem, ismerőseim egyébként is azt állítják, hogy mindkettő majdnem olyan veszélyes, mint zöld jelzésnél átmenni a zebrán. A medvetáncoltatást viszont szívesen vállalnám, igaz, lassan húsz éve már, hogy utoljára táncoltattam medvét és ki tudja, ezek a mai modern mackók milyen táncokat szeretnek? Hátha nem úgy fütyülök, ahogy ők táncolni szeretnének és máris kész a baj.

Lehetnék persze szemfényvesztő is, de ebben a kategóriában nálam nagyobb esélyekkel indulhatnak a Zöldért eladói, akik gyönyörű szép paprikát mérnek a szatyromba és csak hazaérve észlelem, hogy csupa rohadt darabot sóztak rám.

Ez tehát szintén nem megy, de talán csepűrágóként még csak megállnám a helyem. Igaz, pillanatnyilag fogalmam sincs, hogyan kell a csepűt rágni, de Pedigré Manci néni, aki a Huzath utcában próbál kijönni a nyugdíjából, azt állítja, hogy ez igen könnyen megtanulható. Pedigré Manci nénivel ellentétben egy szakkönyv viszont azt állítja, hogy a csepűt kettesével, lehetőleg szobahőmérsékleten kell rágni, plusz egy sima, két fordított. Egyébként pedig fogalmam sincs, mi az a csepű, így fennáll az a veszély, hogy véletlenül valami mást rágnék helyette.

Indulhatnék persze a törpék vagy az óriások kategóriájában is, legföljebb nem érnék el helyezést. Törpének ugyanis egy kicsit magas vagyok, s legföljebb azt érhetném el, hogy ünnepélyes bevonulásomkor a zsüri így köszöntene: üdvözöljük a nagy magyar törpét. Óriásnak ugyan még elmennék valahogy, ám manapság, amikor nagyvállalatok óriás szervezetei sorra dobják be a törülközőt, ez sem éppen időszerű foglalatosság.

Szóval szép lehetek, de óriás nem. De ha már itt tartunk, tartozom egy vallomással: engem nem is a bizonyítási vágy sarkall, hogy részt vegyek az első hazai aszfalt-szüret mulatságon, hanem a magas fellépti díjak és a kalapozás. S bár ez utóbbit éppen a nemrég életbe lépő jogszabályok jobban büntetik, mint korábban, a magas fellépti díjakban államunk gondoskodása nyilvánul meg. Jólesik látni ugyanis, hogy míg a fiatal diplomások sorra hagyják el a pályát kilátástalannak tűnő anyagi helyzetük miatt, legalább a szemfényvesztőket, csepűrágókat, kintornásokat és a medvetáncoltatókat megfelelően tudjuk honorálni.

Van egy rejtett gondolatom, amit ezennel megosztok másokkal is: lehetséges, hogy fakír leszek és kínzó önsanyargatások árán megállom, hogy ne jelentkezzek erre az elmés szüreti vígságra.

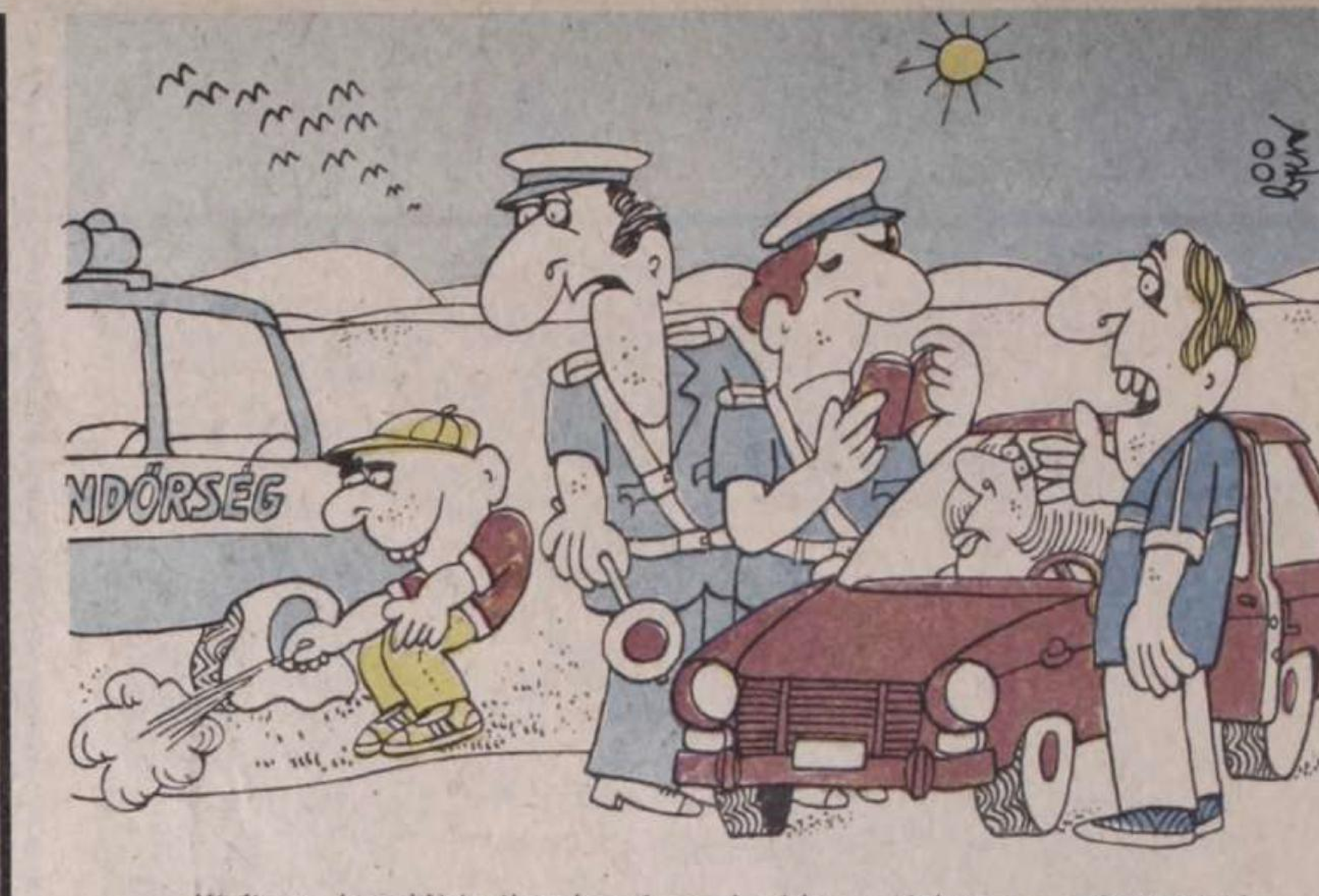
Föld S. Péter

Kedd este nyolckor:

MOST VAGY SOVA!

– Bocsásson meg asszonyom a gyanúsításért, de némi elégtételt adhat önnek, hogy a televíziónk programját az Intervízió is átvette.

– Kisfiam, legalább ilyenkor hagyd abba a folytonos csínytevést!

SOROZÁS

– Én lelkiismereti okból, a többiekre való tekintettel, megtagadnám tőle a katonai szolgálatot!

SZILÁNKOK

UTOLSÓ SZÓ

— Nálunk mindig a feleségemé az utolsó szó. Persze ilyenkor már régen elutaztam Alsódabasra.

EGOISTA

— *Igaz, hogy borús idő van, de azért legalább rám süthetne a nap!*

MAGÁNY

— Betörőt fogtam a lakásban. Végre egyszer kibeszélgethettem magam.

ÖNKRITIKA

— *Most, hogy felnőttek a gyerekeink, ideje hogy mi is felnőttként viselkedjünk.*

KISUJJ

Béláról jóakarói állandóan azt hangoztatták, hogy a kisujjában több ész van, mint a fejében. Most kiderült, hogy nincs is kisujja, mert egy világháborús sérülés során elvesztette.

SZTK-BAN

— *Ideges vagyok. Mit ajánl ez ellen, doktor úr?*

— *Bemutatom önt egy még idegesebbnek. Ez talán használni fog.*

ROSSZ EMLÉKEK

— Elvesztettem az emlékezőtehetségemet. Csak meg ne találjam!

SIKERDARAB

— *Csak azt a színdarabot vagyok hajlandó megnézni, amihez nem kapok jegyet. Viszont, ha nem kapok jegyet, hogy nézzem meg?*

TÉVÉ

Brahovácz meséli:

— Ha valami tévéjáték megy este, bekapcsolom, és háttal ülök a készüléknek, mert imádom a hangjátékokat.

JÓ FŐNÖK

— *A főnököm ma megdicsért a jó munkámért és közölte, hogy jutalmul nem csökken a fizetésem.*

TÍPUS

— Ha okom van rá, sohasem haragszom, kizárólag ok nélkül.

ABSZOLÚT SOVÁNYSÁG

— *Uram, álljon mellém a mérlegre, mert alattam nem mozdul meg a mutató.*

POCAK

— Rémes, már akkora a pocakom, hogy nem tudom begombolni a zakómat.

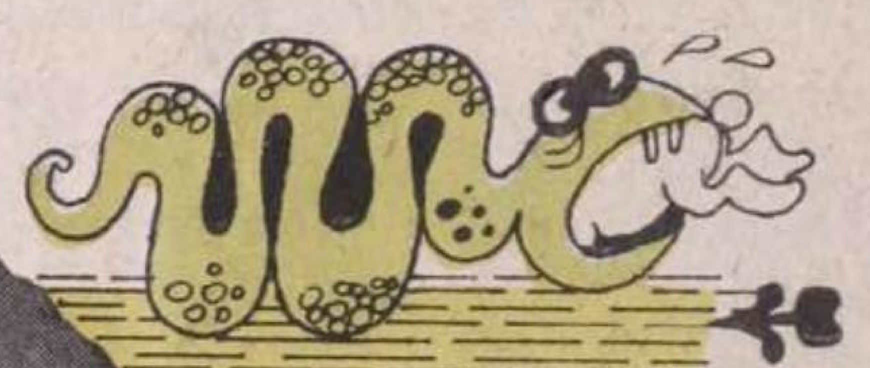
— Elszántad magad a fogyókúrára?

— Dehogy. Egy jobb szabót keresek.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY: **ÁLLATI LEXIKON** K A KÍGYÓ

NYULAT NYELŐ KÍGYÓ

Így tűnődik ebéd közben:
a panaszom inkább elvi!
Miért kell egy szegény szürke
beosztottnak annyit nyelni?

HŰTLEN KÍGYÓ

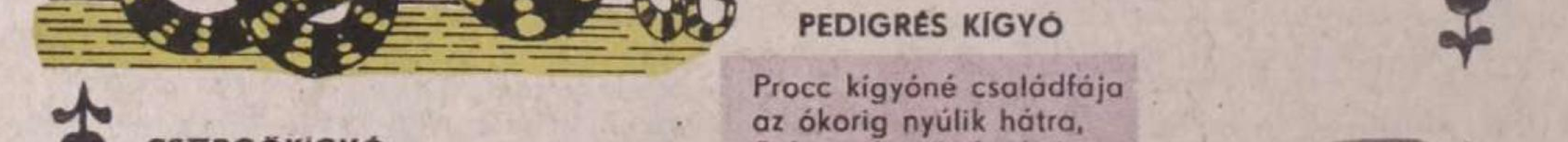
Hűtlen nejét a kígyóférj
rajtakapta, ámde végül
azt gondolta: mégse vehet
egy galambot feleségül.

PEDIGRÉS KÍGYÓ

Procc kígyóné családfája
az ókorig nyúlik hátra,
ősét vonta történelmi
kebelére Cleopatra.

CSÖRGŐKÍGYÓ

Csörgőkígyó csörgésétől
ráz a hideg, esz a fene . . .
de a kígyócsecsemőnek
ez a csörgő égi zene!

Kérek egy taxit!

(EPIZÓDOK AZ ÉLETEMBŐL)

Felhívom a Főtaxit és kérek egy kocsit. No, nem örökbe, csak kölcsönbe, s nem muszáj, hogy főtaxi legyen, lehet altaxi is.

— Azonnal küldjük — mondja egy kedves női hang, miután bemondtam a munkahelyem címét, a nevemet és a telefonszámomat.

A kocsi háromnegyed óra múlva azonnal megérkezik, negyvennyolc forinttal. Nem kérdezem, hogy miért van az órában negyvennyolc forint, mert előre tudom a választ: csúcsforgalom, közlekedési dugó, árvíz, földrengés, kitört a Gellérthegy. Nem ülök be a kocsiba, kérek a központtól egy másikat. Egy kedves női hang a központban azt mondja: jól tettem, hogy nem ültem be abba a taxiba. Küld egy másik kocsit. Két perc múlva megérkezik. Elhatározom, hogy alkalomadtán küldök egy csokor rózsát annak a hölgynek, aki segített rajtam, aztán elviszem vacsorázni és vacsora után végighajtatunk a Stefánián. Sajnos nem ismerem a Főkonflis telefonszámát.

●

Kérek egy taxit! Illetve nem én kérek, hanem egy kolléganőm kéri, nekem. Bemondja, hogy kinek kéri, hova kéri és mikorra. Egy kedves női hang a központban: „És az ön neve?" A kolléganő bemondja a nevét. Kedves női hang a központban: „S a keresztneve?"

A vallását nem kérdezte. És azt se kérdezte, hogy tagja-e a szakszervezetnek és a Vöröskeresztnek.

●

Egy kedves női hang a központban a következő tanácsot adja: ha nagyon sürgős dolgom van, minimum egy órával előbb rendeljem meg a kocsit, mert akkor pontosan ott lesz. Megnyugtató, de akkor én nem leszek pontos, mert nekem azonnal kellene egy kocsi, mivel sürgős dolgom van. Ha nem kellene sürgősen egy taxi, akkor megkérném magam, illetve felhívnám magam, hogy menjek gyalog. Egyszer megpróbáltam, de nem emeltem fel otthon a kagylót. Felháborító!

●

Kérek egy taxit! „Azonnal küldjük!" — mondja egy kedves női hang a központban. Eltelik negyven perc, a kocsi nem jön. Ismét felhívom a központot, ahol egy kedves női hang közli velem, hogy ne legyek ideges (úgy látszik érezte a hangomon, hogy nem vagyok jódlizó hangulatban), de nem tud küldeni kocsit. Újra felhívom a Főtaxit, de most már olyan ideges vagyok, miután a kedves női hang azt mondta, ne legyek ideges, hogy nagyon idegesen beszéltem egy kellemetlen férfihanggal. Illetve beszéltem volna, esetleg elmondtam volna egy verset, egy Shakespeare szonettet, de az illető lecsapta a kagylót. (Tudomásom szerint, a Főtaxi magnóra veszi a megrendeléseket, tehát ezek a történetek ellenőrizhetők.) Ezek után felhívtam a közönségszolgálatot és elmondtam, hogy mi történt. Ott nagyon udvariasak voltak és azonnal küldtek egy kocsit.

Lehet, hogy nem a Főtaxi számát kellene hívni, hanem azonnal a közönségszolgálatot?

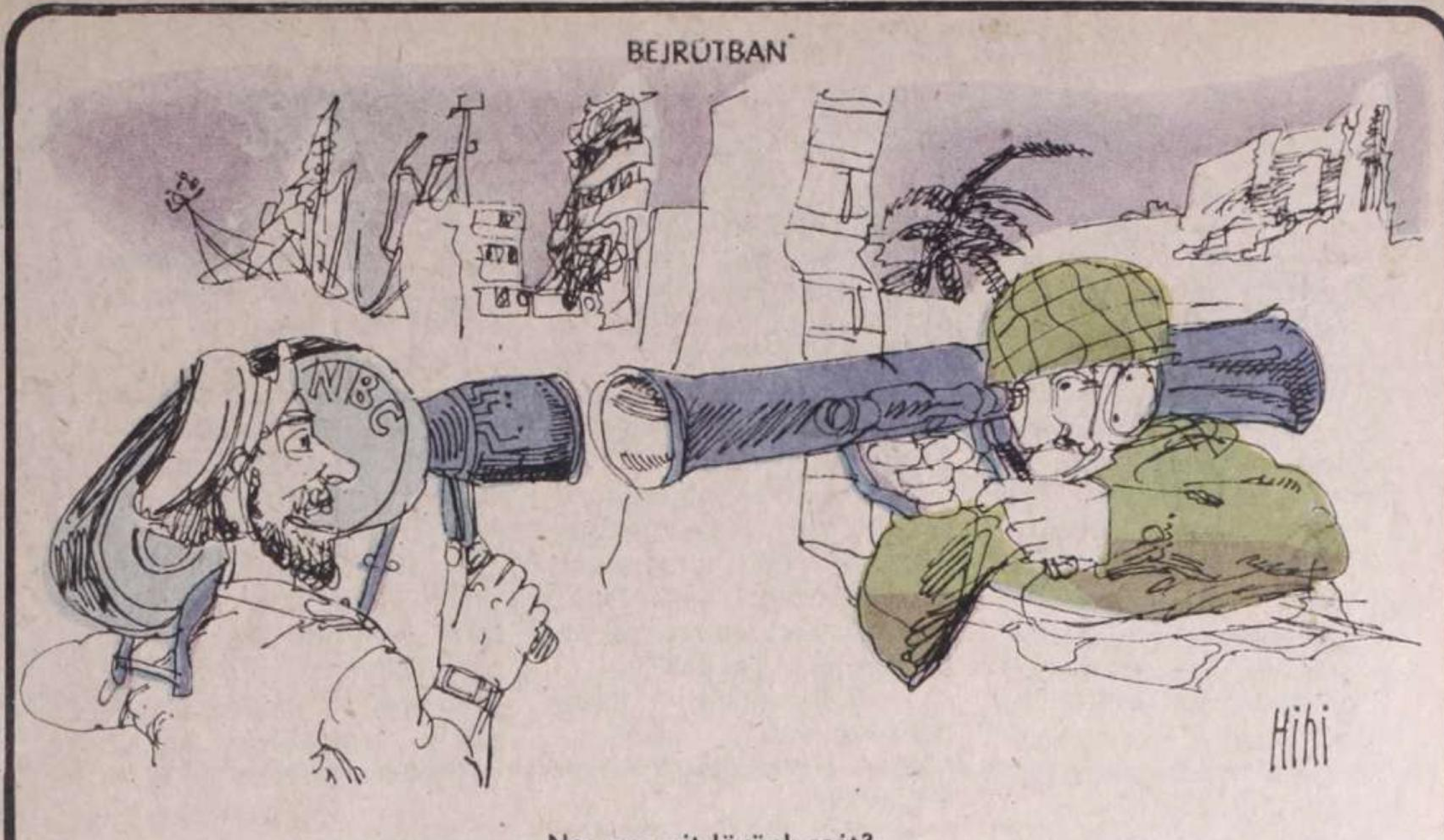
●

De miért kell nekem taxival járnom? Veszek egy autóbuszbérletet és ezentúl busszal fogok járni.

Már kértem egy taxit, hogy elmenjek megvenni az autóbuszbérletemet.

A taxi nem jön. Csúcsforgalom, közlekedési dugó, árvíz, földrengés, kitört a Gellérthegy stb.

Mikes György

– Na, ma mit lövünk szét?

A MEGPERZSELT SZÖCSKE ESETE

Írtam egy kis izémizét, mert sosem nő be a fejem lágya. Arról szólt, hogy két srác meg akar égetni egy szöcskét, ezenközben felgyújt egy gyártelepet és több milliárdos kárt okoz mindenkinek. Az esetért természetesen a szöcskét tettem felelőssé, mert ekkora állatság még az emberek körében sem mindennapos. A szöcskét Smarnmajori Hervignek neveztem el, nehogy bárki is magára ismerjen, mert az olvasók már csak ilyenek.

Mindezek után játszi kedvvel locskapocskázom a kisvízben, amikor odaúszik hozzám egy megengedettnél vízilószerűbb alak.

— Ön magát fel fogom jelenteni, meg fogom hurcolni, közmegvetés tárgyává fogom tenni.

— Halihó! — mondom én. — Aztán miért?

— A személyiség lábbal tiprása címén. Nevem Smarnmajori Hervig.

— Hoppá! — mondom én. — És most sérelmezi, hogy esetleg összetéveszthetik a megperzselt szöcskével?

— Meg kell értenie, nem magam miatt. Az én lapom tiszta. Én becsülettel letöltöttem azt az öt évet betöréses rablásért, a nemi erőszakot pedig sosem sikerült rámbizonyítani. Én magáta nagyapám miatt jelentem fel, hurcolom meg, s teszem közmegvetés tárgyává.

— Ez érdekes — mondom én. — Tehát az ön nagyatyja szöcske?

— Nem kérem, hanem munkavédelmi felelős. Ettől eltekintve azonban nincs folt az életében. Az én nagyapám ugyan csak parányi szög volt a feudálkapitalizmus koporsójában, de tiszta szög. Éles szög. Amellett fontos kereke volt Gábor Áron rézágyújának is, persze még ifjúkorában. Az én nagyapámról bábaképzőt neveztek el Püspökvadkerten. Aki tehát az én nagyapám magasztos emlékét lábbal tiporja, azt én feljelentem, azt én meghurcolom, azt én közmegvetés tárgyává teszem.

— Ezek után — mondom én —, kétségtelennek tartom, hogy az ön nagyatyját, ezt a tiszta szöget szintén Smarnmajori Hervignek hívják.

— Dehogyis kérem — ütődik meg a vízilószerű, holott már anélkül is eléggé ütődött.

— Honnét veszi ezt? Az én nagyapám fennkölt neve Fék Leopold.

— Akkor végképp nem értem miért tiporja lábbal ezt a magasztot egy Smarnmajori Hervigről elnevezett szöcske?

— Egy nagyatyára sosem vet jó fényt, ha az unokáját megperzselt ízeltlábúakkal emlegetik egy társaságban.

Kezdek bágyadni, de lehet, hogy csak a gyógyvíz teszi.

— Mégis, mit tehetnék ebben az ügyben?

— Fizet nekem ötezer forintot és közzétesz egy helyreigazító nyilatkozatot miszerint a szöcske neve nem is Smarnmajori Hervig, hanem Ciklámenberger Dezső.

— Erre semmilyen körülmények között nem vagyok hajlandó — mondom én.

— Jó, akkor nem tesz közzé semmit, marad a Smarnmajori, viszont fizet nekem tízezer forintot.

— Rendben van, fizetek önnek tízezer forintot, de akkor három nagy pofont is lekeverhetek melléje.

— Nézze, tudom, hogy a szabálysértések tarifáját most újra szabályozták, három nagy pofont mégsem számíthatok meg önnek húszezren alul. Vegye számításba, hogy ezek nem állami pofonok lesznek, hanem magánjellegű szolgáltatások.

Hirtelen unni kezdem az egészet. Átszólok a melegmedencébe a haveromnak, jöjjön át egy szóra. Átjön és akkor odaállítom a vízilószerű elé.

— Tudja mit, Smarnmajori úr? Jelentsem fel, hurcoljon meg, tegyen közmegvetés tárgyává. Bemutatom az ügyvédemet, Pók Bélát.

Felcsillan a szeme.

— Ön talán nevezett Pók Béla édesatyja?

— Dehogyis vagyok én Pók Béla édesatyja.

— Van engedélye Pók Béla édesatyjától, hogy Pók Bélát bemutassa?

— Már hogyan lenne?!

Felegyenesedik, elégedettebb vízilót még senki sem láthatott.

— Akkor ön idegen szerző alkotását mutatta be az illető engedélye nélkül. Fel fogom jelenteni, meg fogom hurcolni, közmegvetés tárgyává fogom tenni. Méghozzá videokalózkodás címén!

Azóta rájöttem, hogy a hülyeség ellen csak egy módon küzdhetek.

Tűzálló szöcskéket fogok tenyészteni.

Peterdi Pál

Tájékozódási futó VB volt Zalában. Kérdésünk:

MI MINDIG CSAK FUTÓLAG TÁJÉKOZÓDHATUNK?

CSALÁDI elmebajnokság

A tévé népszerű társasjátékai, fejtörői mindig zöld utat találnak hozzám, s magam is szívesen beszálltam egy-egy fordulóra, ha nem is a képernyő előtt, de odahaza, hogy lemérjem műveltségemet, és értelmi képességeimet, ha nem is a nagy nyilvánosság előtt, de a magam számára.

Nem akarok dicsekedni, de számos játékot, melyet a képernyőről ismert és kedvelt meg a nagyközönség, én már régebben játszottam, mint a tévé.

Például már évek óta játszom az én családi elmebajnokságomat. A kérdéseket a saját családtagjaim teszik fel, témakör: az én személyem.

Hogy megy a játék? A feleségem kérdéseket tesz fel, általában húsz kérdést két perc alatt. Ezekre vár feleletet.

— Miről emlékezetes a mai nap? — kérdi.

— Passzolok — mondom.

A feleségem bosszúsan csóválja a fejét:

— Gondolkodj egy kicsit — biztat.

— Nem vesztem el az időt vele — mondom. — Kérdezzél mást.

— Akkor azt kérdezem, mikor van a házassági évfordulónk?

— Passz — vágom rá.

— Akkor azt mondjad meg — mondja mérgesen a feleségem —, hogy miért kellett volna ma virágot hozni nekem?

— Passzoltam — mondom konokul.

Most a takarítónő lép be a játékba:

— Nem tetszik emlékezni rá, hová tetszett tenni a Patyolat-céduláját az ágyneműkről?

— Passz.

— És hol van a tréningnadrágod? — jut eszébe a feleségemnek. — Csak nem hagytad el valahol?

— Passzolok — mondom gyorsan, mert még sok kérdés van hátra. A gyerek például még nem is kérdezett. Most jön ő.

— Nem tudom a fizikaleckét megcsinálni. Mikor jössz ma haza?

— Passz.

— Egyáltalán — kérdi ingerülten a feleségem — látunk ma még?

— Passz.

— Az embernek teljesen kicsinálod az idegeit — mondja. — Tudod, mi lesz ennek a vége?

— Passz.

— Mit mondjak Lenkének? Mikor lesz egy félórád felugrani hozzájuk?

— Passz.

— Apu — néz fel a gyerek —, lesz pénzed holnap egy görkorcsolyát venni?

— Egyelőre passzolok — mondom neki.

— Tulajdonképpen hová tetted a fizetésedet? — kérdi a feleségem, de látom, hogy kezd kifogyni a kérdésekből.

— Passzolok.

— Apu — kérdi a gyerek — mikor volt Angliában köztársaság?

— 1649, Cromwell Olivér — vágom rá. — Végre az általános kérdések következnek!

Somogyi Pál

– Utoljára kérdezem, melyik gondozott vár a Sova doktorra?

– Így legalább nem kérdezheted meg percenként, hogy ki a gyilkos!

Péntek éjszakai japán filmsorozat:

AMÍG ÖN ALSZIK, A TÉVÉ DOLGOZIK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Örökösen a könyveket bújod, velem nem is törődsz — zsémbel a feleség. — Bárcsak én is könyv lennék...

— Az bizony jó volna — hagyja rá a férj. — De nem akármilyen könyv, hanem kalendárium. Mert azt minden évben újra lehet cserélni!

* * *

— Édesem, mit vegyek neked a harmincadik házassági évfordulónkra? — kérdezi férjétől a feleség.

— Legjobban egy olyan pipának örülnék, amelyiken a te arcképed van rajta. Ugyanis szeretnék leszokni a dohányzásról...

* * *

A pszichiáter megkérdezi a pácienésétől:

— Mondja, asszonyom, a családjukban nincs valakinek nagyzási hóbortja?

— Dehogy nincs! A férjem néha kijelenti, hogy ő a család feje...

* * *

— Doktor úr, jobban van a férjem?

— De mennyire! Tegnap még azt képzelte magáról, hogy Sherlock Holmes, ma már csak azt, hogy Derrick...

ÚJ NÉPI SZÓLÁSOK

Népi szólásaink szépek, jók, ízesek, kifejezőek. Csak az a bajuk, hogy mind öreg. Gondoltam, mint a nép egyik tagja (gyermekének már nem merem nevezni magam), nekiállok és összecsapok néhány máit, korszerűt, hogy ebben is hagyjunk népi pótlást az utókorra, bizonyítván, hogy mi sem vagyunk alábbvalók eleinknél. Íme kínálatom.

HUSZONEGY

Bejött neki, mint puma a határon.

ALKOHOLISTA

Nyeli, mint Perzsa-öböl az olajat.

SZERENCSE

Forog, mint Regős a vurstliban.

CSODÁLKOZÁS

Bámul, mint Rákóczi téri a dollárra.

FÖLJEBBVALÓI KIOKTATÁS

Nyomja, mint zsüri a Kimit-tudban.

HIRTELEN ÉBRESZTÉS

Fölveri, mint Csikós-Nagy az árakat.

CSÓTÁNY

Nyüzsög, mint punk a Blahán.

KÖSZÖNŐEMBER

Bókol, mint Hajdú A hétben.

SZERELMI SZAKÍTÁS

Ejti, mint magyar a váltóbotot.

SZEMREVALÓ KISLÁNY

Kerülgetik, mint Feketét a devizáért.

ŐRÜLT

Bepörgött, mint vakációs gyerek a csengőszótól.

GYÜMÖLCSSZÜRET

Rázza, mint Rozi a diszkóban.

TURISTA AZ EIFFEL-TORONY CSÚCSÁN

Lefele pislog, mint a délegyházi strandoló.

VÁLÁS

Szétmentek, mint magyar cipő a halott lábán.

PASZIÁNSZOZÁS

Kirakja, mint martinique-i táncosnő a Városmajorban.

ÖREG FÉRJ

Csütörtököt mond, mint pénteken az állami kenyér.

ÖREG FELESÉG

Unják, mint Hofi a szereplést.

BŰNÖST FAGGAT A KÉK FÉNY

Szorongatja, mint menyasszony a boldogságot.

KIKAPÓS LEÁNY

Megdöntötték, mint Szalma a magyar csúcsot.

Timár György

NEHEZEDŐ FELTÉTELEK

– Újabban csak Miss Röfi jelmezben veszik át tőlünk őket a nyugatiak...

TANÉVKEZDÉS

SZILÁRD A KÖZBIZTONSÁG

– Valami izgalmas magyar krimijük nincs?

VEVŐELLENŐRZÉS

A Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézet 786 fővárosi és vidéki üzletben tartott minőségellenőrzést az év első felében. Az ellenőrök kifogásolták a kolbászféléket a nem megfelelő kémiai összetétel miatt, a tejtermékeket a magas savtartalmuk miatt, a kenyér minőségét pedig a deformált alak, a fakó héj, és a jellegzetestől eltérő állomány miatt. Ezenkívül az is kiderült, hogy a vendéglátóiparban nem javult a kiszolgálás, minden második fröccs kevesebb borral készült, adagcsonkítás történt a sörök felénél, s a presszókávéban is sok volt a víz.

A tapasztalatok alapján rájöttem, hogy sok minden maradt a régiben, ezért vevőellenőrzést tartottam 786 fővárosi és vidéki üzletben, hátha bennük (bennünk) van a hiba.

Az ellenőrzésem során napvilágra került, hogy a húsos vevők 96 százaléka megfelelt a szabványokban előírt követelményeknek, a vérnyomásuk azonban a félév folyamán nem volt egyenletes, amikor egyes üzletekben levágták, átvágták vagy kivágták őket. Néhány vevőben a vércukorszint alacsonyabb volt a megengedettnél, miközben üzletből üzletbe rohangáltak valamilyen eldugott árucikkért, míg másokban túl magas volt a vércukorszint, midőn árdrágítás közben elájultak.

A kánikulában főtt vevők között többeknek nem volt megfelelő a kémiai összetétele vásárlás alatt, hiszen előfordult, olyan vevő, akiben egyáltalán nem volt kobalt és molibdén cipővásárlás idején, amíg másokból hiányzott a cink, a mangán és a fluor előfizetéses menü fogyasztása, vagy konfekció-öltöny felpróbálása közben.

Ellenőrzésem folyamán feltárult továbbá, hogy a vizsgált vevőknek csupán 73 százaléka felelt meg az emberi formának, miközben a vevők 27 százaléka deformálódott, elfakult, megsérült és behorpadt a különböző üzletekben. Gyártási hibát mindössze a vevők 6 százalékánál állapítottam meg, de a vendéglátóiparban őket is ki lehet még kalapálni.

Minőségellenőrzésem alatt nyilvánvalóvá vált még, hogy a magas savtartalmú vevők az év első felében kevesebb súlycsonkítást követtek el, mint az előző időszakban, mivel sorban állás, vagy ellenszenves kiszolgálás közben csak kevésbé tépték meg az előttük állót és az eladót. Kitűnt viszont, hogy minden második vevőben több volt a bor, mint a víz, s minden harmadik vevőben több volt a sör, mint a hab, ámbár akadt olyan vevő is, akiben annyi presszókávé volt, hogy a pénztárgépnél kiugrott a szíve.

A vevőkben feltárt hiányosságok után valószínűleg minden marad a régiben, ezért tervezem, hogy az év második felében pénzellenőrzést tartok 786 fővárosi és vidéki üzletben, hátha akkor minden megváltozik.

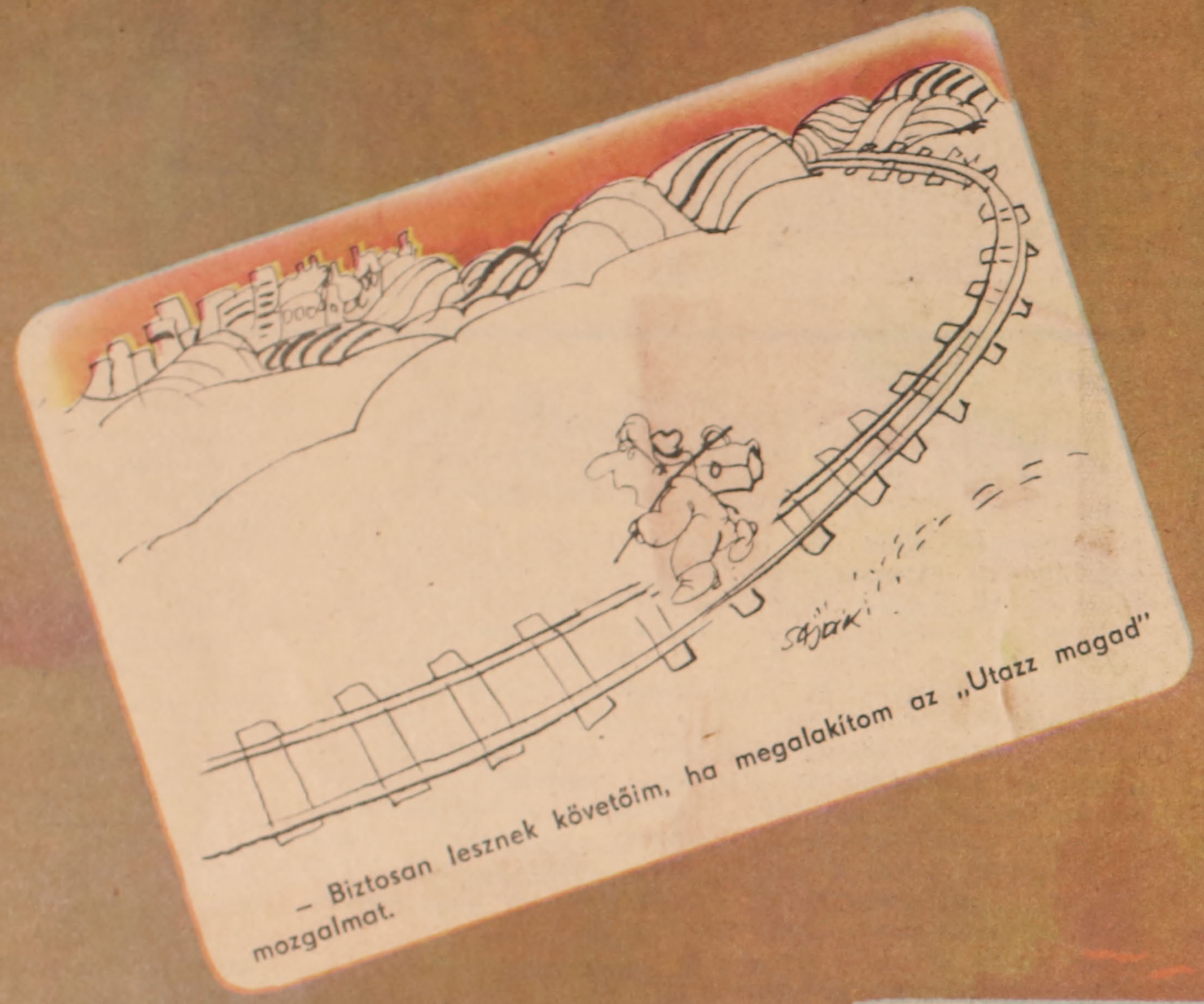
Ha pedig a pénzről is kiderül, hogy a nem megfelelő kémiai összetétele miatt jobban repül, mint a vándorsólyom, akkor valószínűleg ezután az ellenőrzés után is minden marad a régiben.

Tormai László

SAJDIK

sinen vagyunk

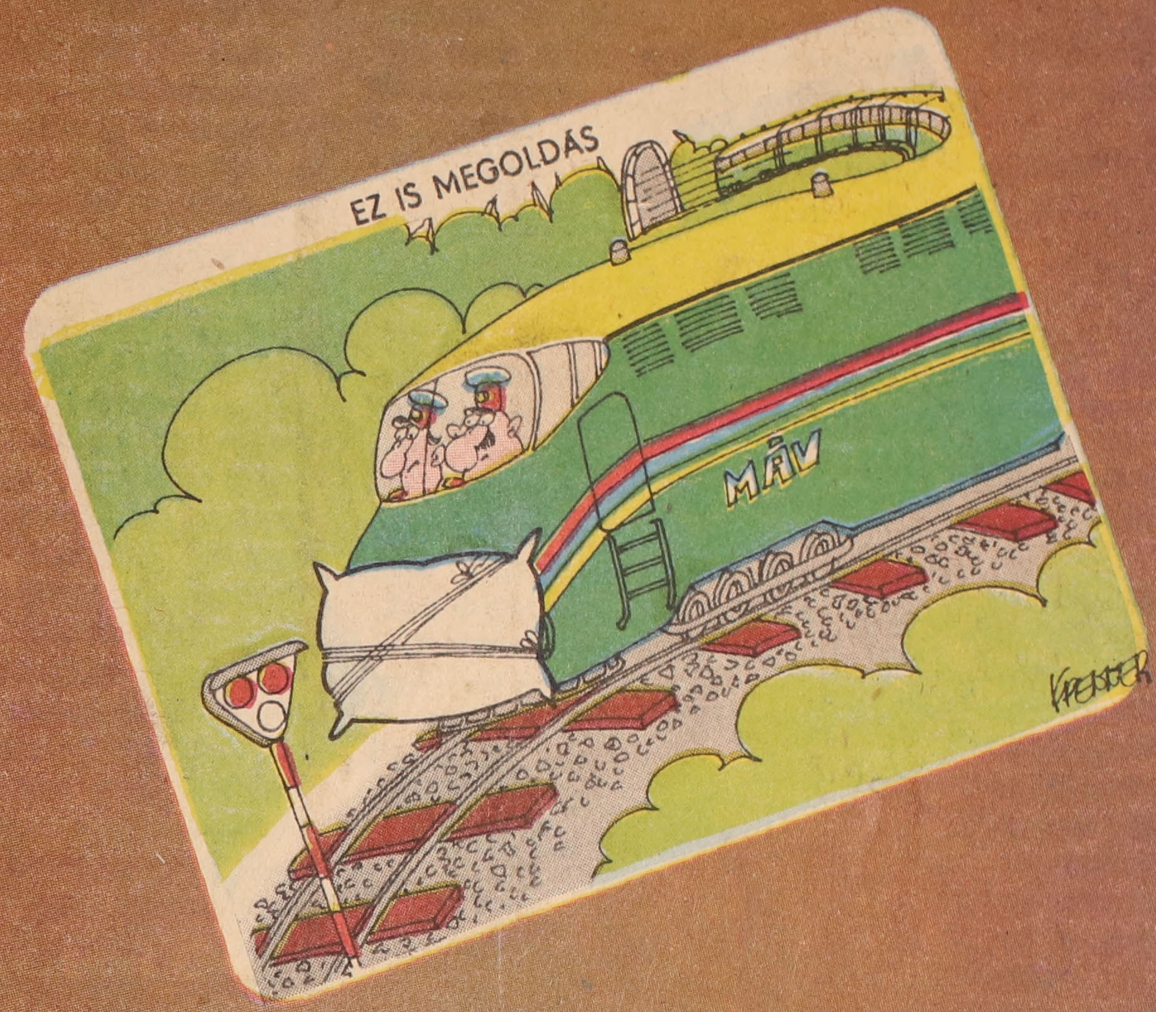

– Biztosan lesznek követőim, ha megalakítom az „Utazz magad” mozgalmat.

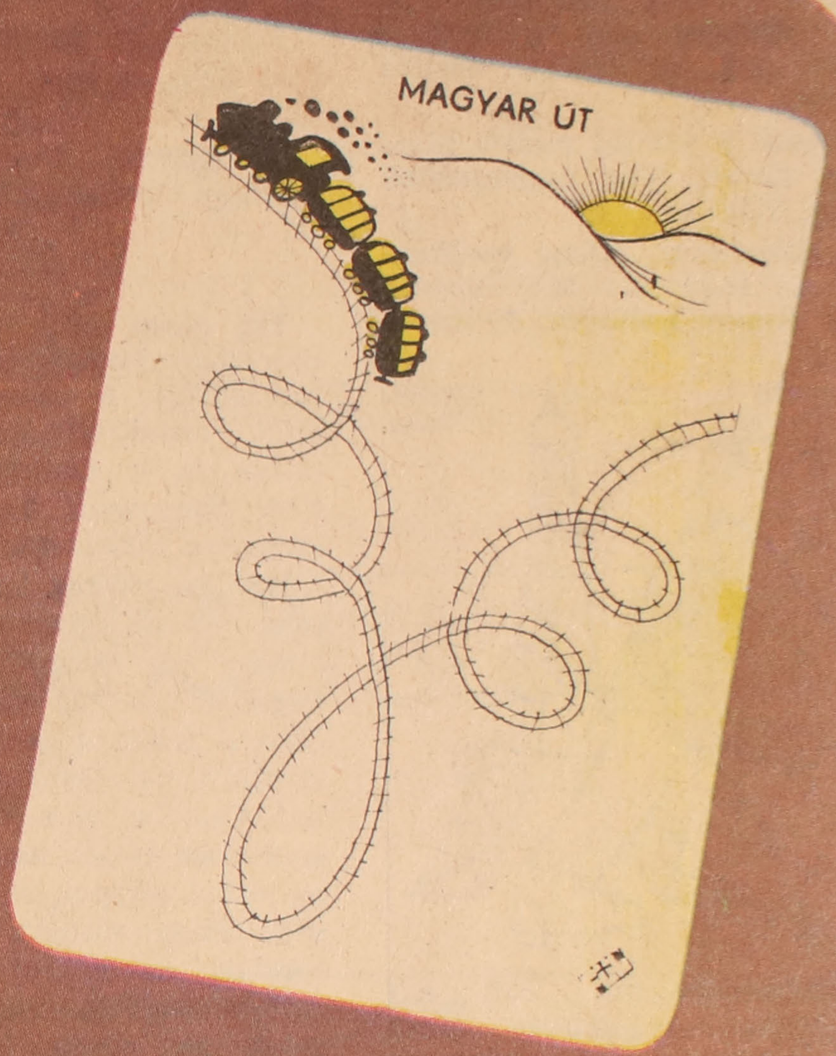

– Nyugalom, a kocsi rendben van, csak a pálya bonyolult!

EZ IS MEGOLDÁS

MAGYAR ÚT

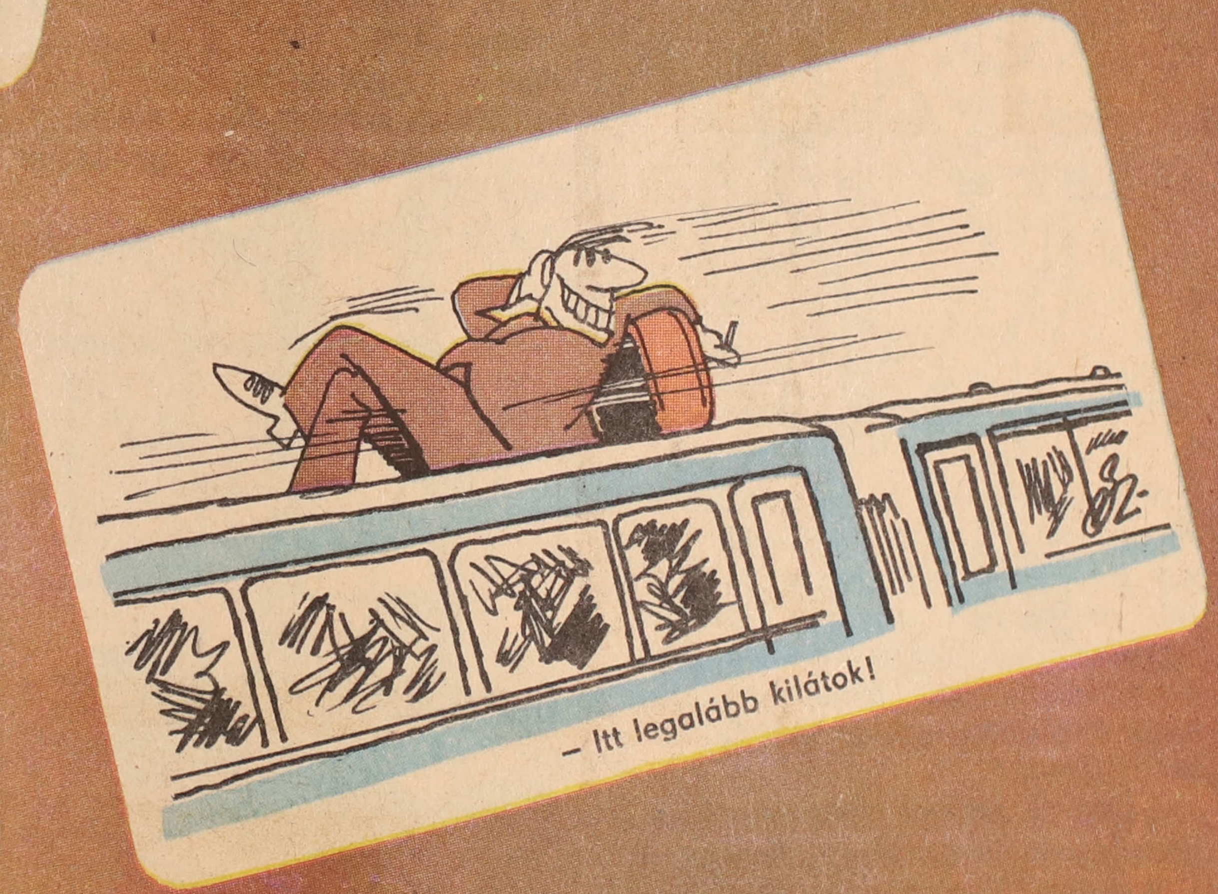

– No de, kedves uram, mi lenne, ha minden utas meghúzná a vészféket, ha nem talál papírt a toalettben!

ABSZOLÚT SINTAKARÉKOSSÁG

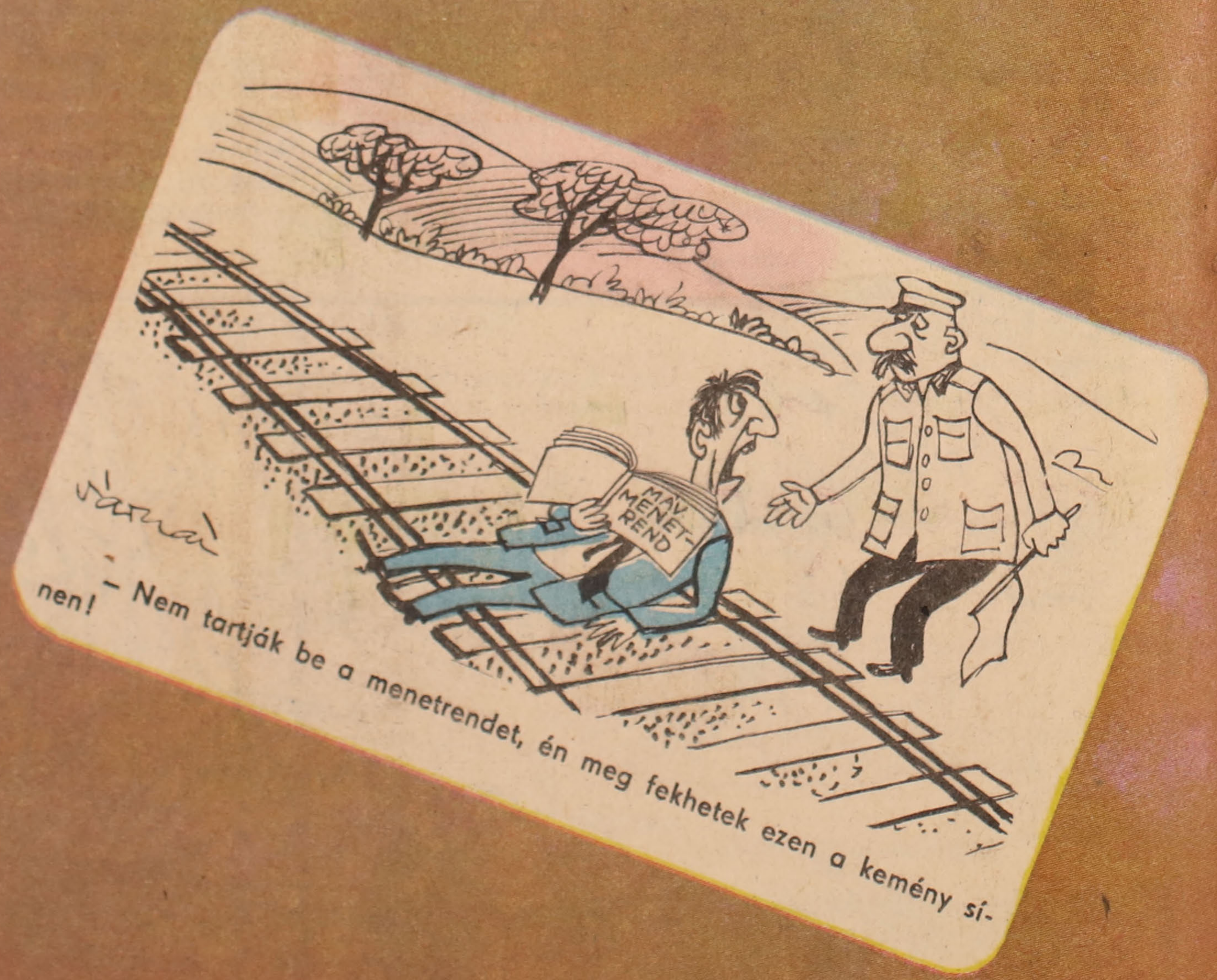

– Itt legalább kilátok!

VILMA NÉNI

– Nem figyelte, hogy mióta megdrágult a vasút, Kádár János is inkább repülőre száll?

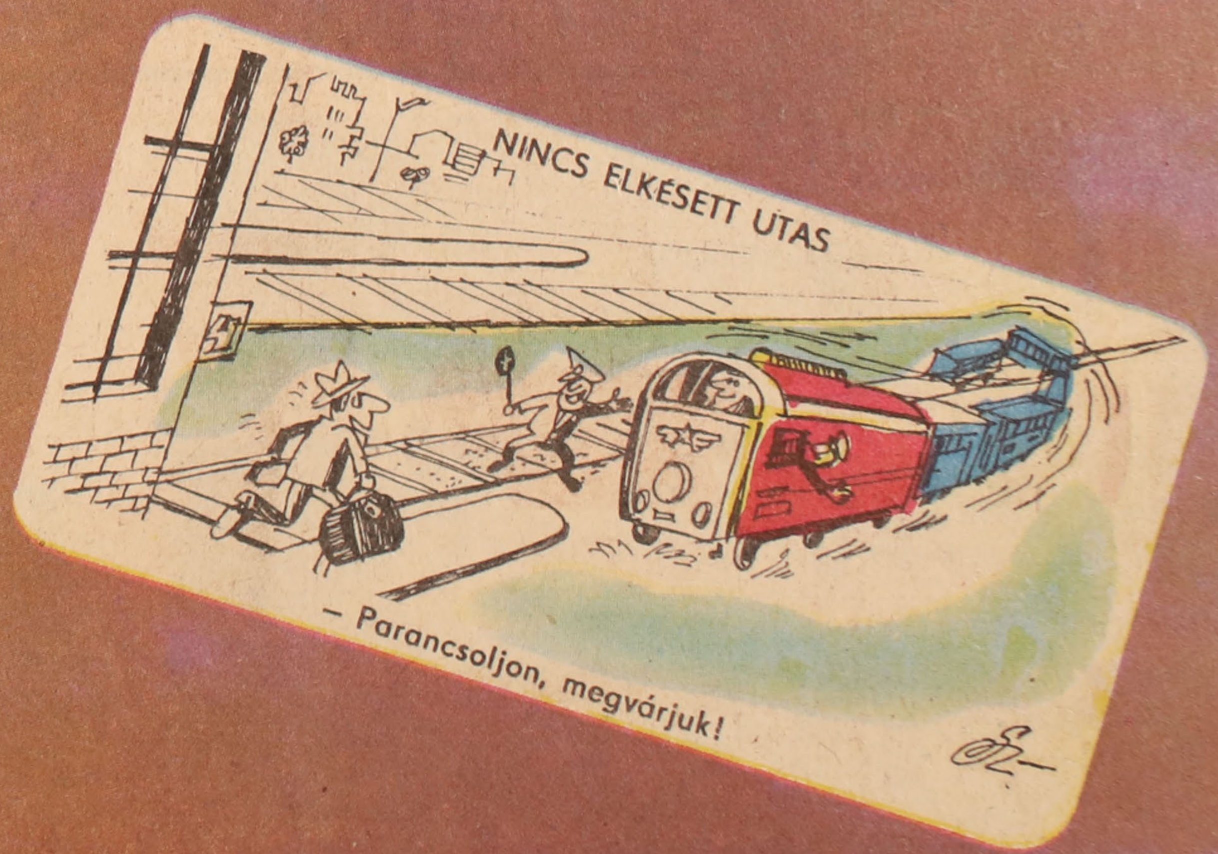
– Nem tartják be a menetrendet, én meg fekhetek ezen a kemény sínen!

BENSŐSÉGES ÜNNEPSÉG

– Gratulálunk, maga a százezredik utas, akinek tévesen adtuk ki a helyjegyét!

NINCS ELKESETT UTAS

– Parancsoljon, megvárjuk!

PÁRIZSI (LÁB)JEGYZETEK

Azért párizsi láb-jegyzetek, mert részben Párizsról, részben a lábamról szólnak. Tudom, hogy olvasóink vonzóbbnak tartják az előbbit, nekem Párizsról mégis szegény, meggyötört lábam jut eszembe és a lábamról Párizs. Mert igaz, van ott metró, autóbusz bőven, de menni azért kell, még a föld alatt is. Amíg az egyik metróból az ember öt csigalépcsőn és hat folyosón keresztül eljut a másikba (naponta többször), az jár az eszében, nem kellene a metróban még egy másik metrót is építeni.

Nagyszerű a párizsi metró. Mindenhová elvisz. Még nagyszerűbb a lábam. Kibírta.

Igaz, hazatérve, mikor megkérdeztem a családom: Mit hoztál? — csak ennyit feleltem: tyúkszemet.

A társasutazásnak van egy nagy előnye: az ember nincs egyedül. Ugyanez a hátránya is. Nekem szerencsém volt, mert kellemes, barátságos emberekkel voltam együtt.

Akadt azért közöttük fura alak is. Megint találkoztam a Stréberrel. A Stréber az a társasutazó, aki minden múzeumot fel akar falni, minden templom valamenynyi kőszentjéről tud valamit mondani, mert előző este kipuskázta az útikönyvből és mélységes megvetéssel sújtja azokat, akik valamit ki mertek hagyni a látnivalók közül. Hogy aztán mit jegyez meg a bebiflázott és kipipált műemlékekből — az más kérdés.

Azt mondja nekem a Stréber egyik nap:

— Tegnap megnéztem a Rodin múzeumot. Harmadszor. Nem tudok betelni vele ... Maga volt ott?

— Most nem. Máskor voltam.

— Csodálom. Miért nem ment el újra?

No jó, gondoltam, most én jövök.

— És maga megnézte a Bastille-t? — kérdeztem.

— Hát persze ... — vágta rá.

— És hogyan tetszett? — így én.

Pillanatnyi gondolkodás után ő:

— Nagyon szép ... Maga is látta?

— Hogyne. Utoljára 1789-ben, amikor lerombolták.

●

Egy olcsó, de kedves kis bisztróban vacsorázott a társaság. A patron főzött, a felesége tálalta az ételt, azonkívül még két óriási kutya is a személyzethez tartozott. Szerintem ők tisztították a szennyes tányérokat.

Egyszer mégis nagykanállal ettem. Távoli rokonom meghívott ebédre egy szörnyen előkelő vendéglőbe, a Bois de Boulogne-ba. Három frakkos pincér sürgölődött körülöttünk, leste a kívánságainkat. Csak az volt a furcsa, ahányszor elém tették az arany dombornyomású étlapot, a meghívóm, egy idős hölgy, mindig kikapta a kezemből és kicserélte az övére. Amely pontosan ugyanolyan volt, mint az enyém. Már kezdtem gyanakodni, hogy valamit titkol előlem.

Titkolt is. Rájöttem lassacskán, hogy kétféle étlap létezik az ilyen luxuséttermekben. Az egyik feltünteti az árakat, a másik nem. Az elsőt kapja a meghívó, a másikat a meghívott, nehogy az árak

visszariasszák a drágább ételek választásától. Tapintatos eljárás. Ajánlom figyelmébe a magyar vendéglősöknek is. Különösen olyan helyeken, ahová a magyar üzletemberek viszik a külföldi vendégeket. De mivel a jelen gazdasági helyzetben a reprezentációs költség korlátozott, az étlapot, az elrettentő árakkal a külföldi kezébe kell adni.

●

Nem messze a szállodánktól volt egy kurta kis utca. A Rue d'Amsterdamot kötötte össze a Rue St. Lazare-ral. Azonkívül még más rendeltetése is volt. Lengén öltözött leánykák álltak a kapuk előtt meg a sarkokon, különböző bőrszínű párizsiak és vendégmunkások folytattak velük üzleti tárgyalásokat. Az egész környéken nem volt több ilyen léha utca.

Végigsétáltam rajta. Közben eszembe ötlött, mit szólnának vajon ezek a lányok hozzá, ha szóba elegyednék velük. Nyilván megkérdeznék, hová való vagyok. No hiszen, ha megmondanám, hogy Budapest, azt se tudnák, mi fán terem.

Aztán a sarkon megnéztem az utca nevét, hogy megjegyezzem.

Sikerült. Úgy hívták: Rue Budapest.

*

Tudtam, olvastam, hallottam, mostan pedig saját szememmel láttam, hogy Párizsban sok a clochard, a híd alatt vagy a padon alvó, lakástalan csavargó.

Csak arra nem gondoltam, hogy a végén belőlem is az lesz.

Oka pedig ennek az a nemzetközileg általános szabály, hogy a szállodát a vendégnek délelőtt 10-ig el kell hagynia. Ez rám is vonatkozott, annak ellenére, hogy a repülőgép este 8-kor indult vissza Budapestre.

Ezt az időt kellett nekem átklosárkodnom valahogyan. A bőröndöm — a többiekével együtt — a szállodában maradt, én meg nyakamba vettem Párizst, a vállamra egy kis kézitáskát a maradék hazaival.

Mikor már nem bírtam tovább a csavargást, déltájban letelepedtem a gyönyörű Vogézek terén egy padra. A jobbra levő padon egy néger clochard nyújtózott, a bal oldalon egy francia clochard merengett. Középen én, a magyar clochard fejedelmi módon Mackó sajtot falatoztam, Corvin zacskóból, majd rágyújtottam egy Sopianae nevű luxus cigarettára. Ebből a fekete fiú rögtön látta, hogy én még nem vagyok teljesen deklasszált. Kért egy cigit. És mondott is valami franciául, amire folyékonyan azt feleltem: szelavi ...

Ebben megegyeztünk. Ő visszafeküdt a padra, lerúgta a cipőjét.

Micsoda ötlet! Én is levetettem. Végre megszabadulhatok tőle. Gondoltam, nem is rossz clochardnak lenni, ezt majd elmesélem odahaza.

Végül is Párizs megér egy misét.

Novobáczky Sándor

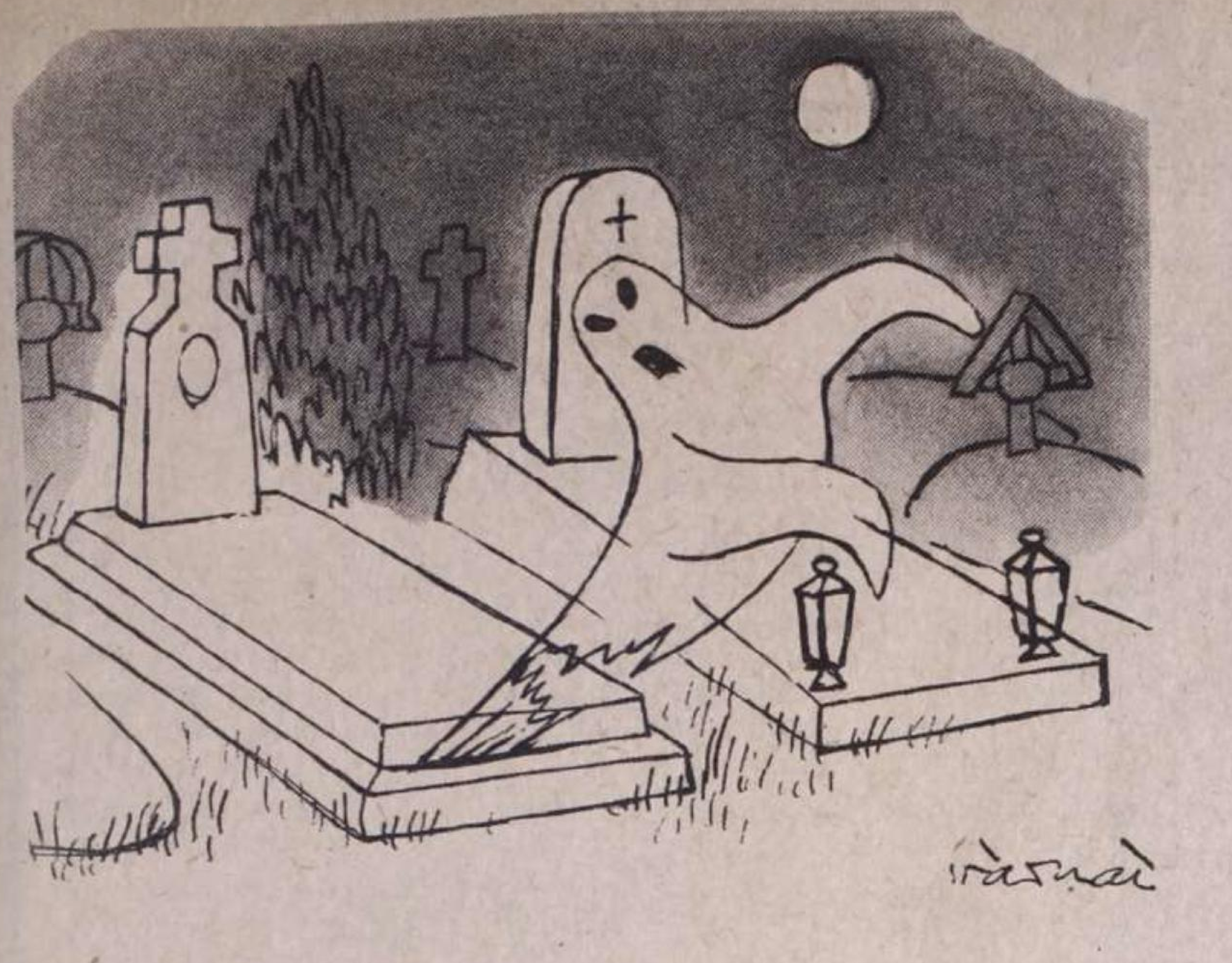

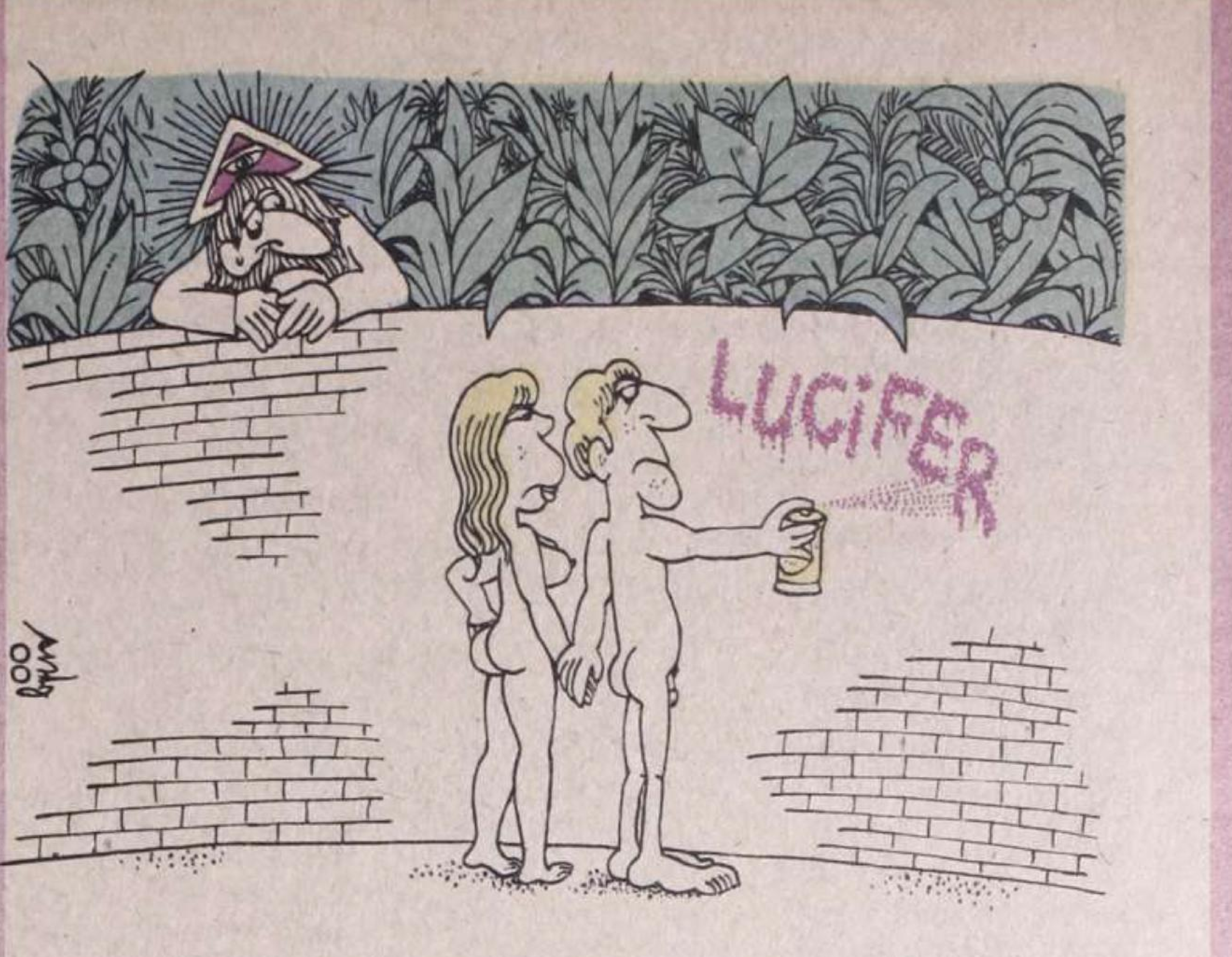

– Már jönnek haza az első idegenlégiósok, megundorodtak attól a kapitalista hajtástól ...

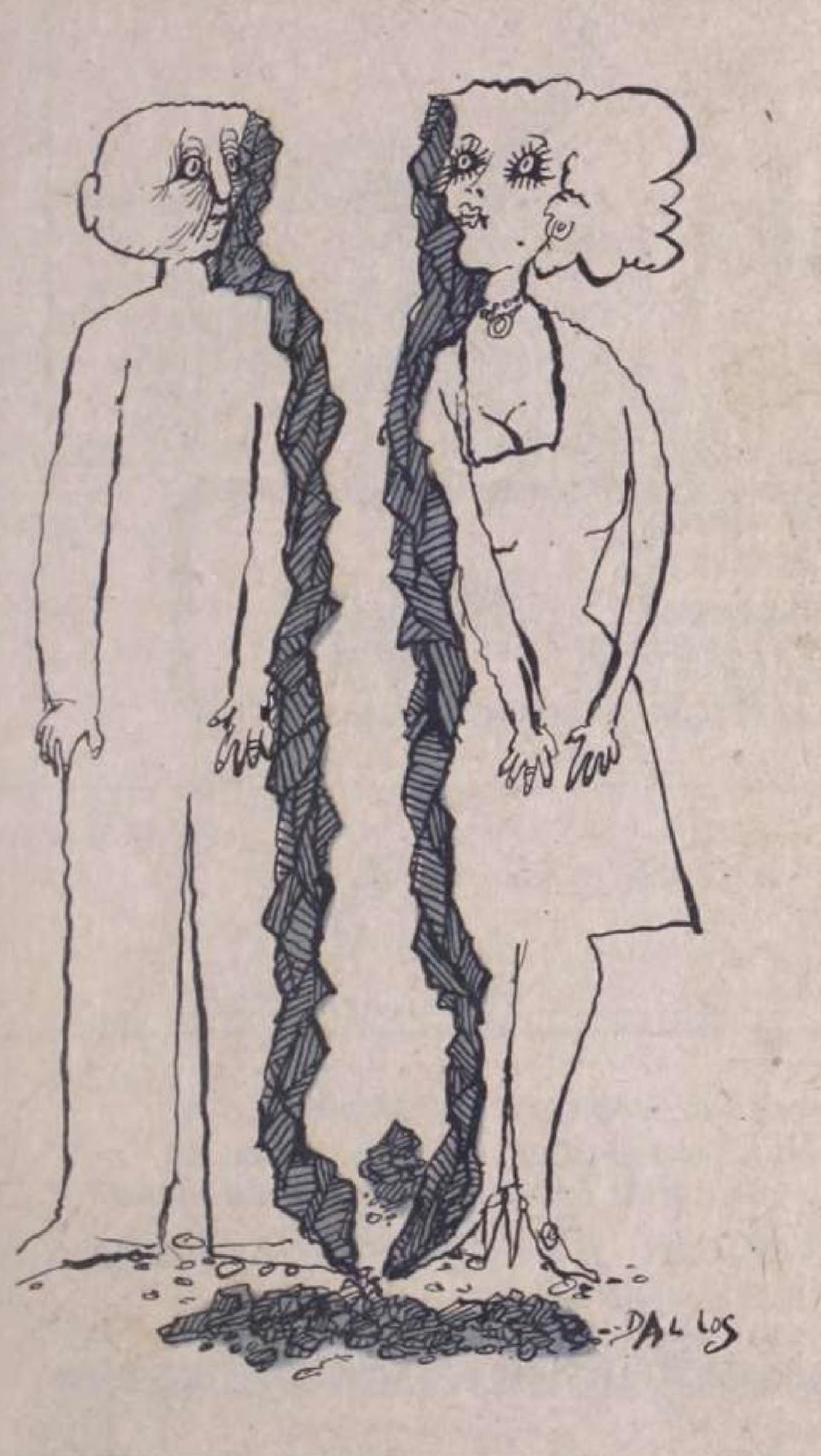

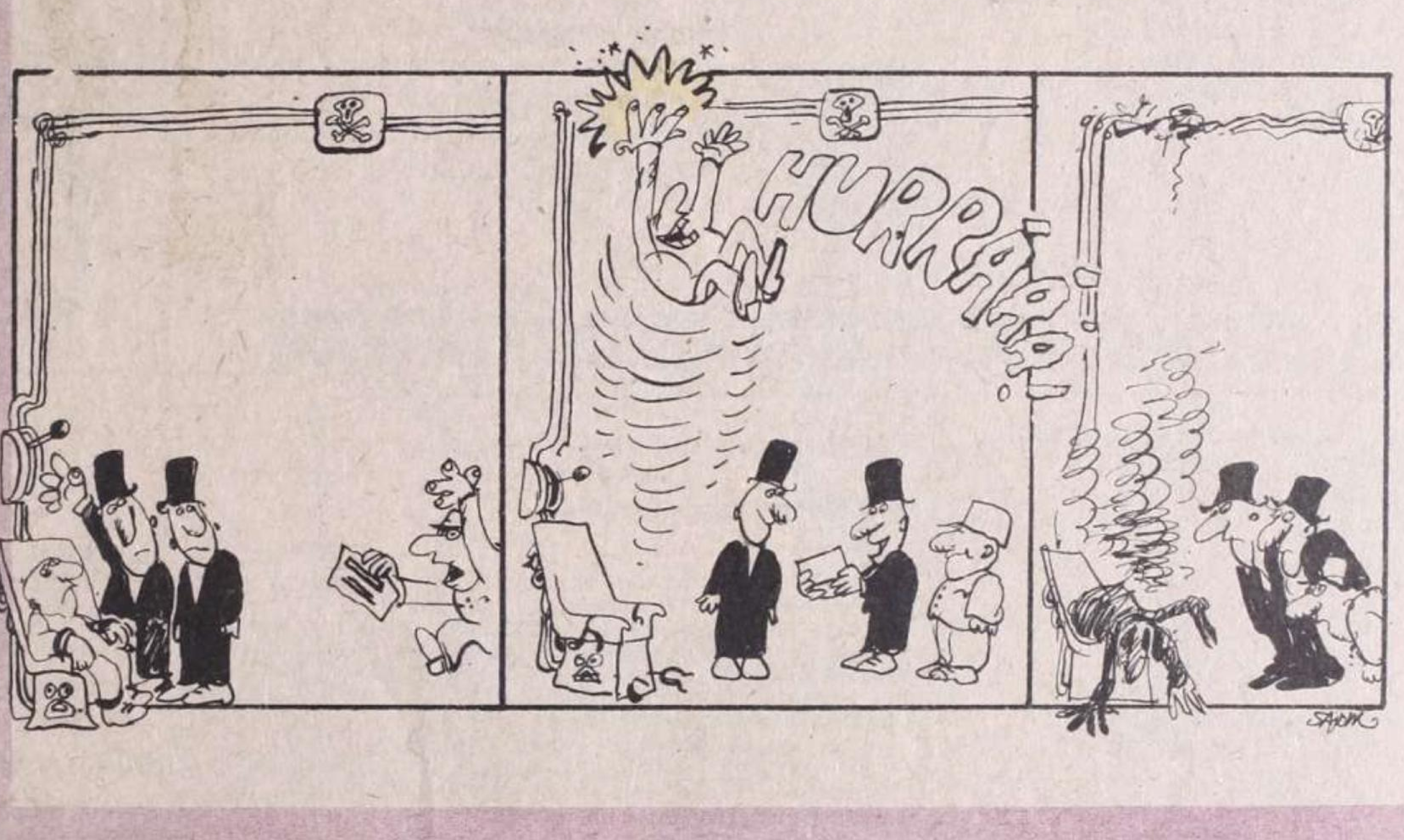
– A férjem vegetáriánus ...

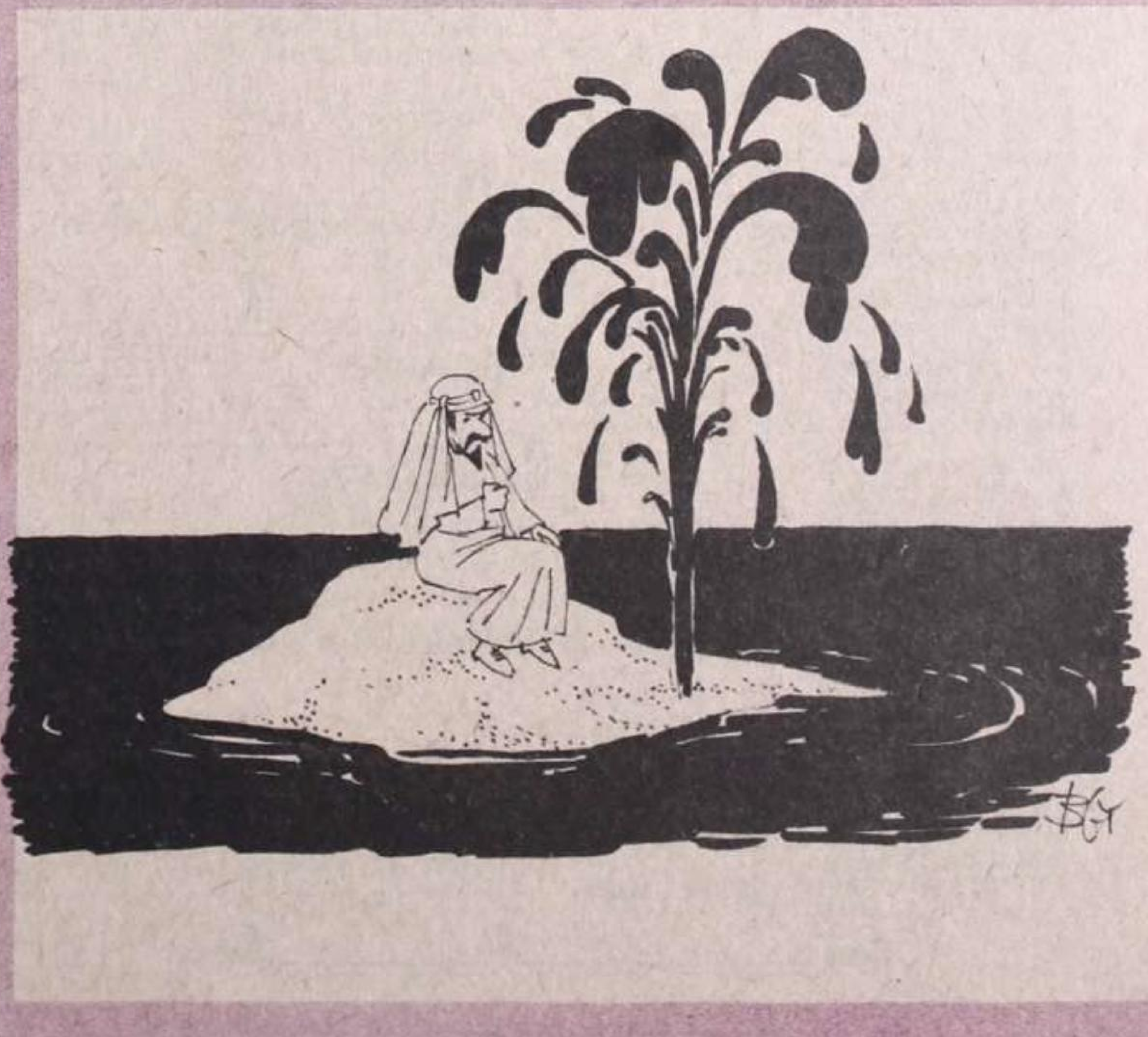
ELÁTKOZOTTAK

VÁRNAI, BALÁZS-PIRI, DALLOS, SAJDIK, LEHOCZKI, BRENNER

PARA-HEPIGRAMMÁK

ADYSSZEA

Ez a trójai hivatal,
és ez itt a bejárati faló.
Fabatka bedobásra működik.
Van Önöknél némi lóravaló?

– KÖRDÖGI ŐR –

Ha gondolja, én megemlíthetem,
hívják fel a figyelmét,
adja tudtul:
Krisztus koporsóját se
önszántukból ...
egyszóval alkalomadtán
juttassa el nekem.

KISKAPURA

Sose vitatkozzál
portással, pallérral.
Ha rövid az eszük,
toldd meg egy mallérral.

MAGASLES

Natürlink, ez egy ilyen erdő!
Itt nem szabad lövöldözni
csak márkából font csövű
puskával.
Úgyhogy Stüszi, elő a suskával.

ÖNTUDAT

Micsoda? Ennyiér?
Lépcsőn fel? Kétszer le!
Hol él ma kiskegyed?
Tarcsa meg gyógyszerre.

Sorbán-Szabó Zoltán

AZ OLVASÓ OLDALA

Hajnal-dosszié

A HCSBK FELHÍVÁSA

Kezdettől fogva olvasom Hajnal Csaba írásait. Szerintem nagyon jó megfigyelő képességű ember és semmi többet nem tesz, mint rámutat a társadalom fonákságaira. Éppen ezért nem értem egyesek részéről azt az ideges és gyalázkodó reagálást. Azt mondják, a magyar lovas nemzet, de a történelem folyamán hányszor estünk már át a ló túlsó oldalára, vagy hányszor tettünk rossz lóra?

Olvastam például egy 14 éves gyerek levelét, melyben nem hétköznapi szidalmakat szórt Hajnal úrra, a Puskás ügyben képviselt véleménye miatt. Ez a gyerek még nem is élt abban az időben, amikor Puskás úr eltávozott, hogy jön ahhoz, hogy Hajnal urat elmarasztalja?

Majerszky Márton
Salka, 94361 Csehszlovákia

■

Lassan két éve, hogy a Ludas fórumot biztosít a Hajnal-dosszié számára, lehetővé téve ezzel, hogy mindenki kifejthesse nézeteit, elmondhassa véleményét. A Hajnal Csaba Baráti Kör (HCSBK) tagjai — akik hétfőnként öt órakor a budapesti Csendes étteremben szoktak találkozni — méltó módon szeretnék emlékezetessé tenni a Hajnal-dosszié második évfordulóját. Ezért kérjük mindazokat, akiknek ötlete, javaslata van, a szerkesztőségen keresztül juttassa el hozzánk.

HCSBK

■

Hajnal úr! Maga teljesen őrült, akárcsak azok, akik a nudizmust kívánják terjeszteni. Hova fog fejlődni a világ? A fiatalok semmi érdekeset nem fognak találni egymásban, ha mindig szabadon gusztálhatják a másik nemet! Én nem vagyok prűd, de a világért sem vetkőznék le. Javaslom, hogy aki nudista akar lenni, utazzon külföldre, azok a külföldiek, akik nálunk vetkőznek le, öltözzenek fel! Akkor majd nem lesz ennyi erőszakos bűncselekmény sem.

Özv. Szuppányi Dezsőné
Budapest, Csatlós u. 14. 1028

HA NEM LÁTJÁK...

Budán a Farkastorki lejtő árkát a természet ásta, vájta, alakította. Az ember sem maradt tétlen. Törmelékhegyet halmozott fel a Toronya utca torkolatánál. Aztán hipp-hopp, egyszer csak eltüntette, mint egy varázsló. Vajon hová?

A sitt nagy részét egy erőgép segítségével az árokba tolta. Aztán, mint aki jól végezte dolgát továbbállt. Számításon kívül hagyta, hogy szemtanú akadhat. Akadt is!

A bejelentés nyomán a tanács intézkedett. Tiltó táblát helyezett az említett területre. Néhány kérdés maradt:

1. A megmaradt törmeléket ki, és mikor szállítja el?
2. Az árok tisztítására mikor kerül sor?

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

E HETI SALÁTÁNK

Barackos káposztasaláta (3220 J. 770 kal): Kitorzsázunk, nagyon vékonyra felszeletelünk 50 deka fehérkáposztát, és sós vízzel leforrázzuk, majd cukorral, ecettel ízesítve, a szokott módon káposztasalátát készítünk belőle, és 1—2 napig állni hagyjuk. Tálalás előtt leszűrjük, és összekeverjük 40 deka meghámozott, kimagvalt, kockára vágott kovászos uborkával meg négy deci kefirrel, amelyet salátafűszerrel (vagy csipetnyi őrölt borssal és curry porral), egy kiskanálnyi hagymaporral ízesítettünk. Tálalás előtt legalább egy órára jól behűtjük.

A barackot nyilván a szerző kapja. A feje búbjára.

(A Nők Lapjából ollózta Hamza András)

És kilóban az mennyi?

(Czangár Gyula fotója)

vényesítésével.

Az ötnapos tanítási év általánossá válásával nagyobb figyelmet kell fordítani a tanulók szabadidejének hasz-

Végre valami öröm a srácoknak!

(A Kelet-Magyarországban fedezte fel Vajda Sándorné, tiszavasvári olvasónk)

És, akinek nincs hat ujja, az hogyan csomózzon?

(A Magyar Nemzetben találta Koncz Andrásné)

A szertartáson ezer ember vett részt, akik szintén nem viseltek mosolyukon, cipőjükön és nudista szövetségük jelvényén kívül egyebet.

Mire tűzhették?

(A Népszavában találta Kaposi Erzsébet)

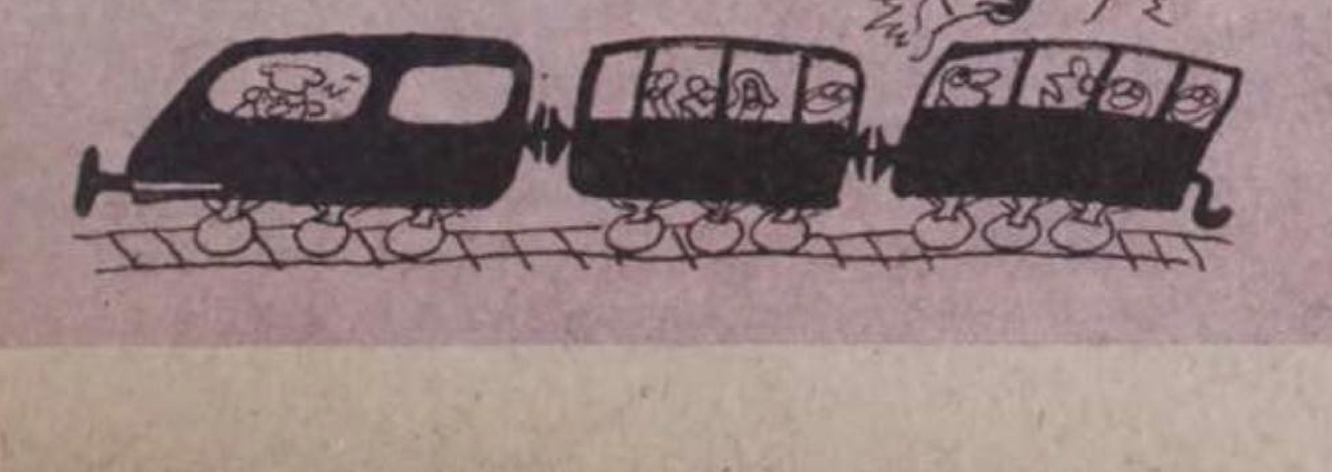
ÁLL A VONAT, ÁLL...

Annak idején sokat dicsérték a Sopron—Miskolc között létesített közvetlen gyorsvonatot. A MÁV hivatalos menetrendjében is ellenőrizhető, hogy ez a vonat mindennek nevezhető, csak expressznek nem. Miskolcról indulva Budapesten 32, Győrben 15 percig ácsorog, míg visszafelé a fővárosban 50, Győrben pedig 18 percet áll a mozdony.

Falun lakom, ahol a gyorsvonatok soha nem állnak, ez nem is lenne indokolt. De a személyvonatok, amelyek különben is lassúak, a kelleténél jóval több időt töltenek tétlenül az állomásokon. Például a Győr—Kapuvár—Sopron útvonalon közlekedő vonatok — s ez a menetrend alapján kiszámítható — 43, 19, 18, 11 és 41 percig állnak Kapuváron.

A sok-sok álldogálás nemcsak a vasútnak kerül pénzébe, hanem az utasnak is.

Erkler Ernő
Fertőhomok

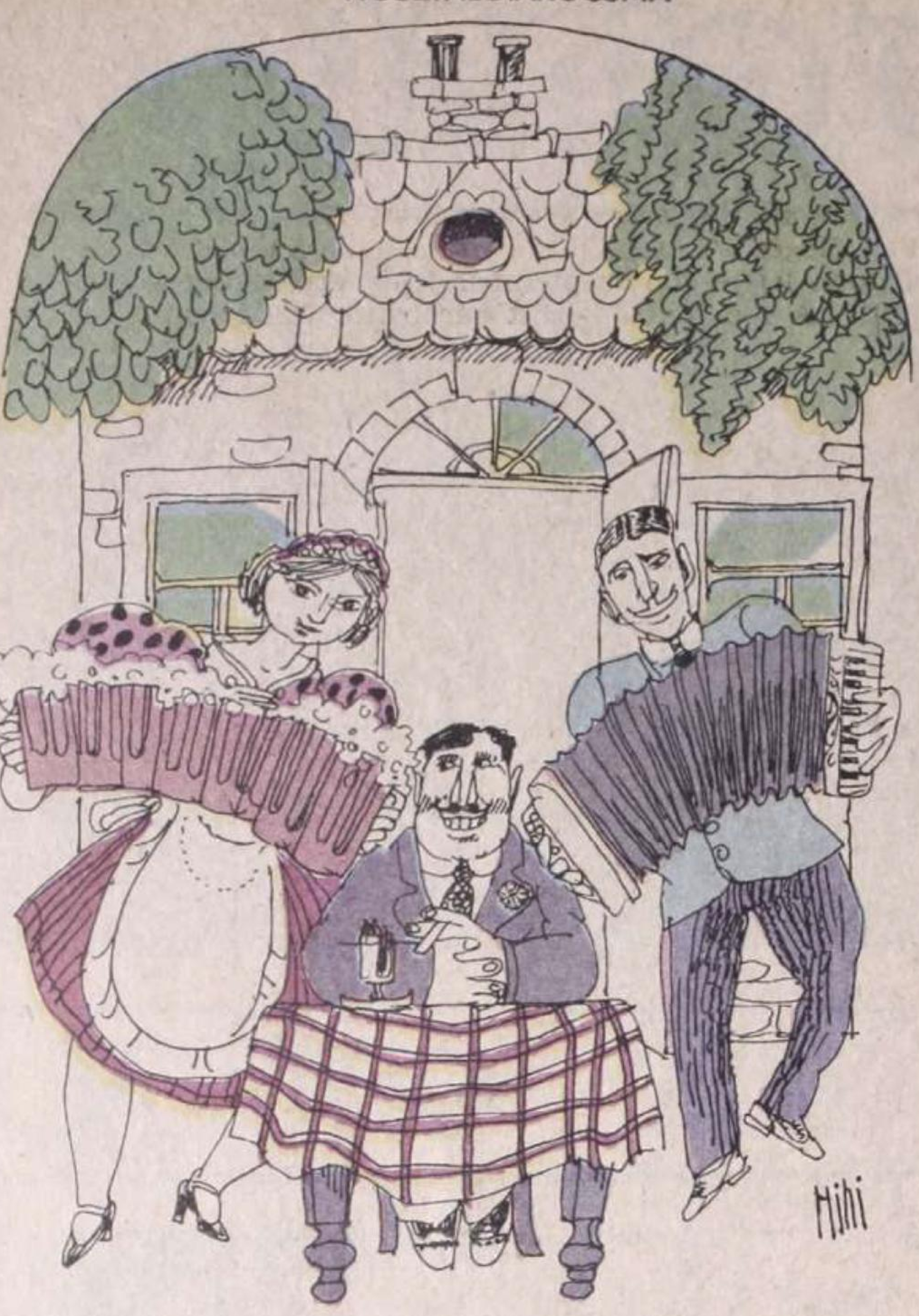
KÜLÖNLEGES KÍVÁNALOM

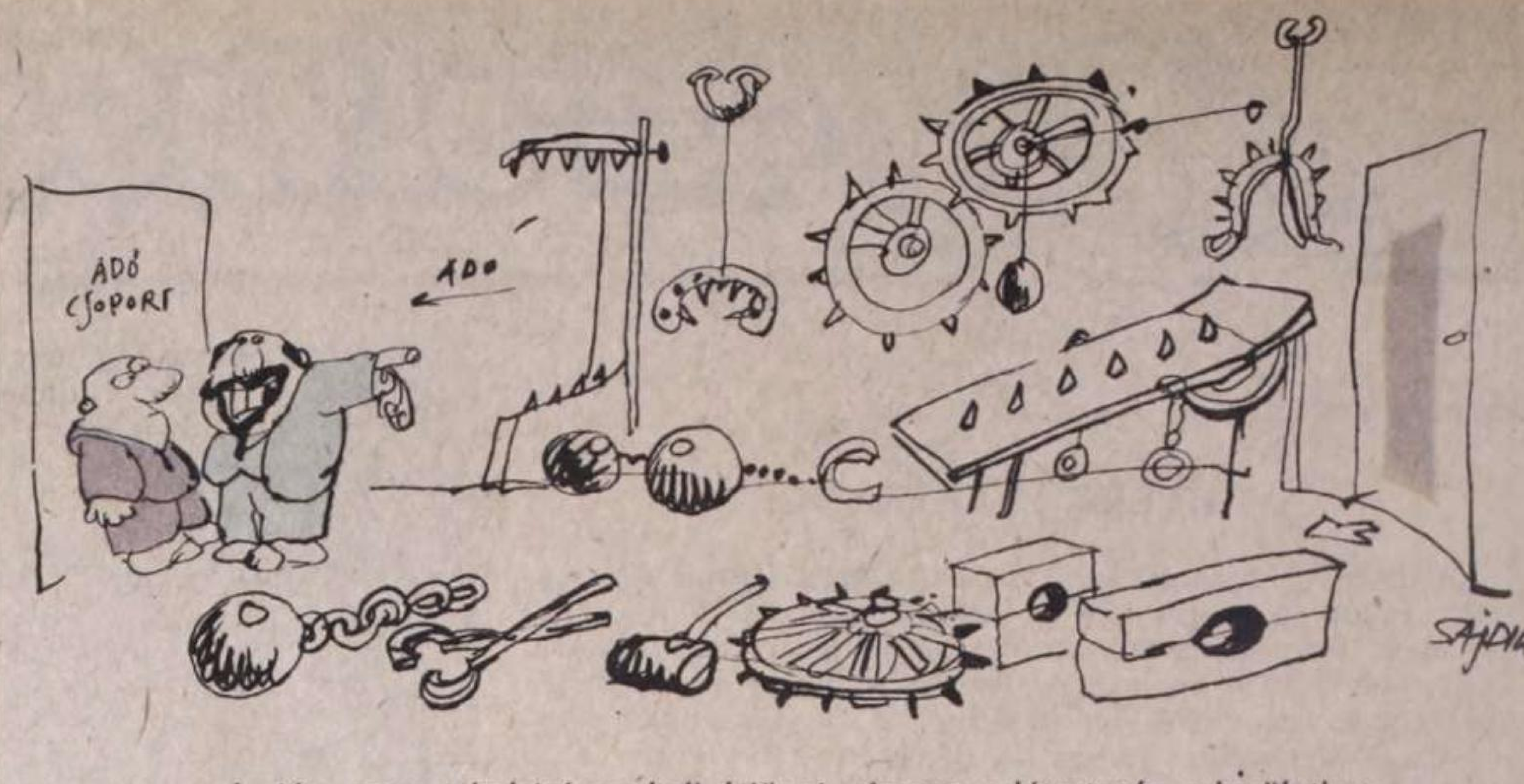
Tanév elején, jegyzeteimet rendezgetve akadt a kezembe egy levélke, amely így szól: „Kedves tanár úr! Szíveskedjék elengedni a fiamat a mai hegedűóráról, mert eboltás lesz, s ő ilyenen még nem volt."

Tanártársaim okulására szeretném ezt a rövid kis levélkét közreadni, talán ezzel is hozzásegíthetem őket ahhoz, hogy időben felkészülhessenek a különleges szülői kívánalmakra. Hogy maga a gyerek miképp reagált erre a ritka szép élményre, nem tudom, de egyet biztosan nem gondolhatott: azt, hogy kutyába sem veszik.

Bódi László
Pápa, Fáy A. ltp. 2. ép. 8500

NOSZTALGIAKOCSMA

– Amióta ezen a helyiségen kell átjönni, nincsen adótartozás a kerületben.

LUDAS FÓRUM ZALAEGERSZEGEN

A zalaegerszegi Városi Művelődési Központ szeptember 16 és 18 között Görbe Hétvégét rendez. A rendezvény alatt **Ludas Galéria** címmel lapunk karikaturistái kiállítással mutatkoznak be az érdeklődőknek. *Mikes György, Radványi Barna, Somogyi Pál, Peterdi Pál, Tormai László* és *Föld S. Péter* részvételével szeptember 17-én 17 és 19 órakor **Ludas Fórumra** kerül sor a Városi Művelődési Központban, ahol munkatársaink előzetes kérdésekre válaszolnak.

Minden kedves zalaegerszegi olvasónkat szeretettel várjuk!

— A feleségem fiatalodni akar, ezért már három hónapja minden reggel és este kocog.

— És milyen eredménnyel?

— Eddig olyan volt, mint egy negyvenéves nő. Most olyan, mint egy harminckilenc éves férfi ...

VÉGE A PROGRAMNAK

– És ilyen lesz a világ, ha a Nap kihűl ...

KISVÁLLALKOZÁS

TRIBÜN

Precious McKenzie, a pöttöm fekete bőrű súlyemelő már két aranyat nyert a Nemzetközösségi Játékokon, de a harmadikra is erősen készül.

— Két gyerekem van — magyarázta. — A harmadikat őszre várjuk. Arra gondoltam, mennyire fog bőgni, ha neki nem lesz egy aranya.

●

Kenneth Wolstensholm, a kitűnő angol sportújságíró megfejtett egy rejtélyt.

— Rájöttem, hogy miért verekednek, szurkálnak, gyújtogatnak a tizenévesek a stadionokban. Unalmas a futball. És valamivel csak el kell szórakoztatniok magukat.

●

A houstoni Sakowitz áruház új szolgáltatást kínál a tehetősebb kuncsaftoknak.

70 000 dollárért vehetnek tíz úszóleckét Mark Spitztől.

Akinek ez mégis sok, az kaphat 6000-ért tíz teniszórát Stab Smithtől, Wimbledon egykori, ma már kevéssé jegyzett bajnokától.

A Nottingham csapata legyőzte a Tottenham-et.

— Nekem az a fontos, hogy győztünk — mondta Brian Clough, a Nottingham menedzsere. — Hogy a közönség unta a játékot? Istenem, néha én is unom a közönséget.

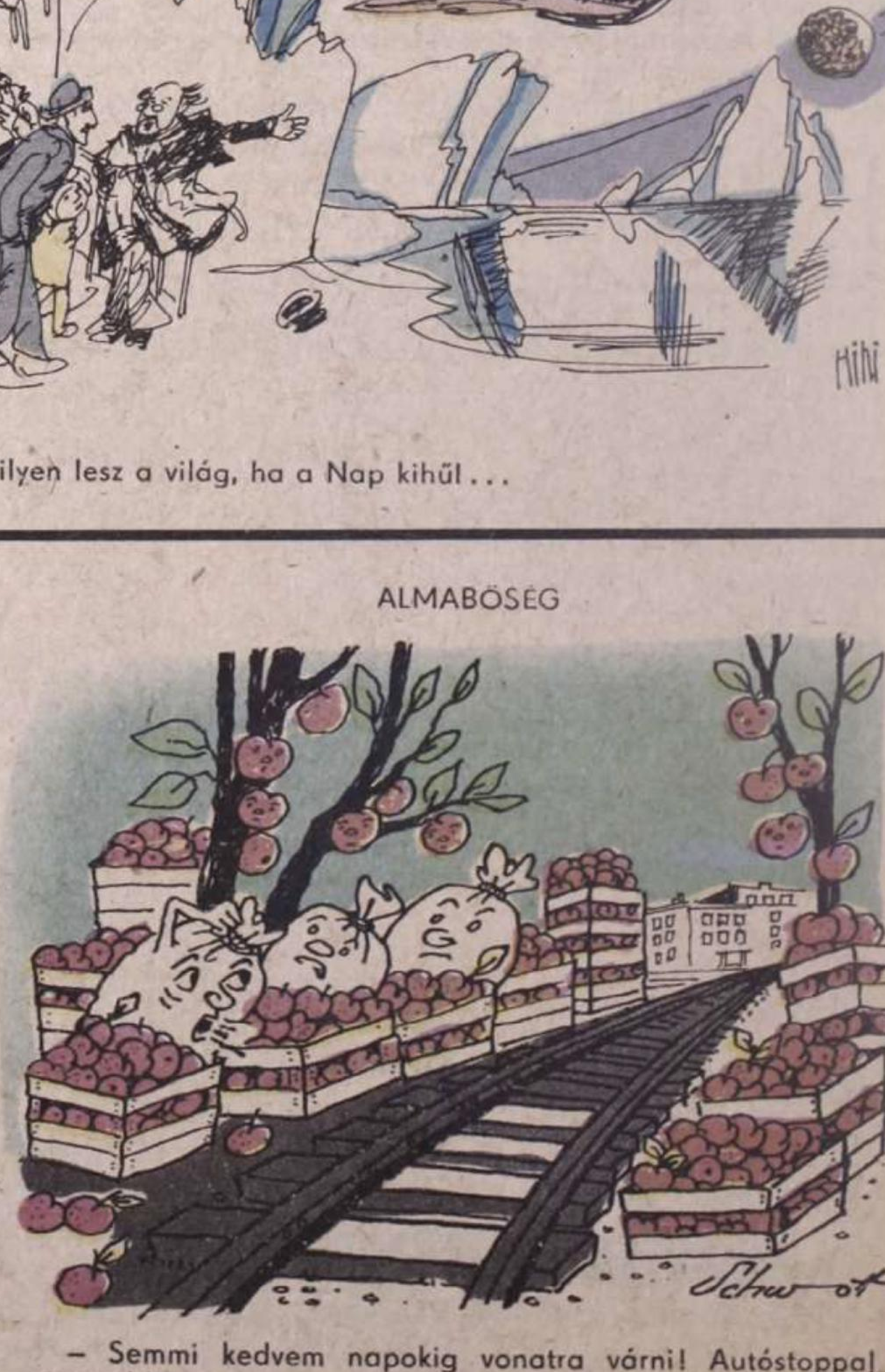
●

Leila Lombardi, a Forma I. csinos női pilótája mondta:

— Inkább egy autóbaleset, mint egy férjhez menés. Ez nem azt jelenti, hogy annyira utálom a férfiakat, hanem azt, hogy annyira imádom az autókat.

(p. p.)

ALMABÖSÉG

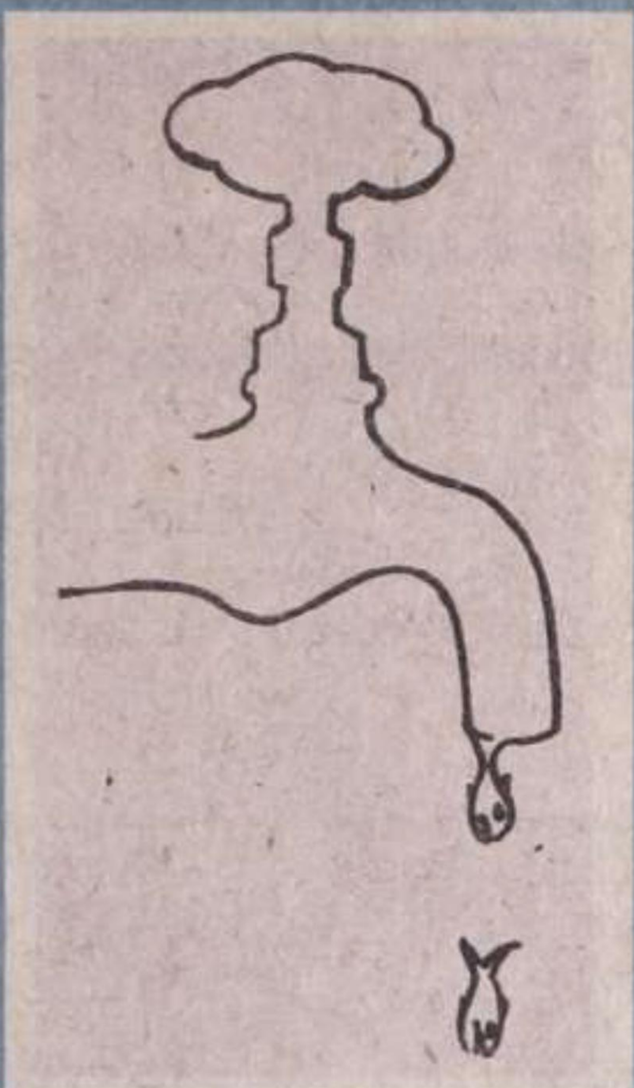
– Semmi kedvem napokig vonatra várni! Autóstoppal megyek!

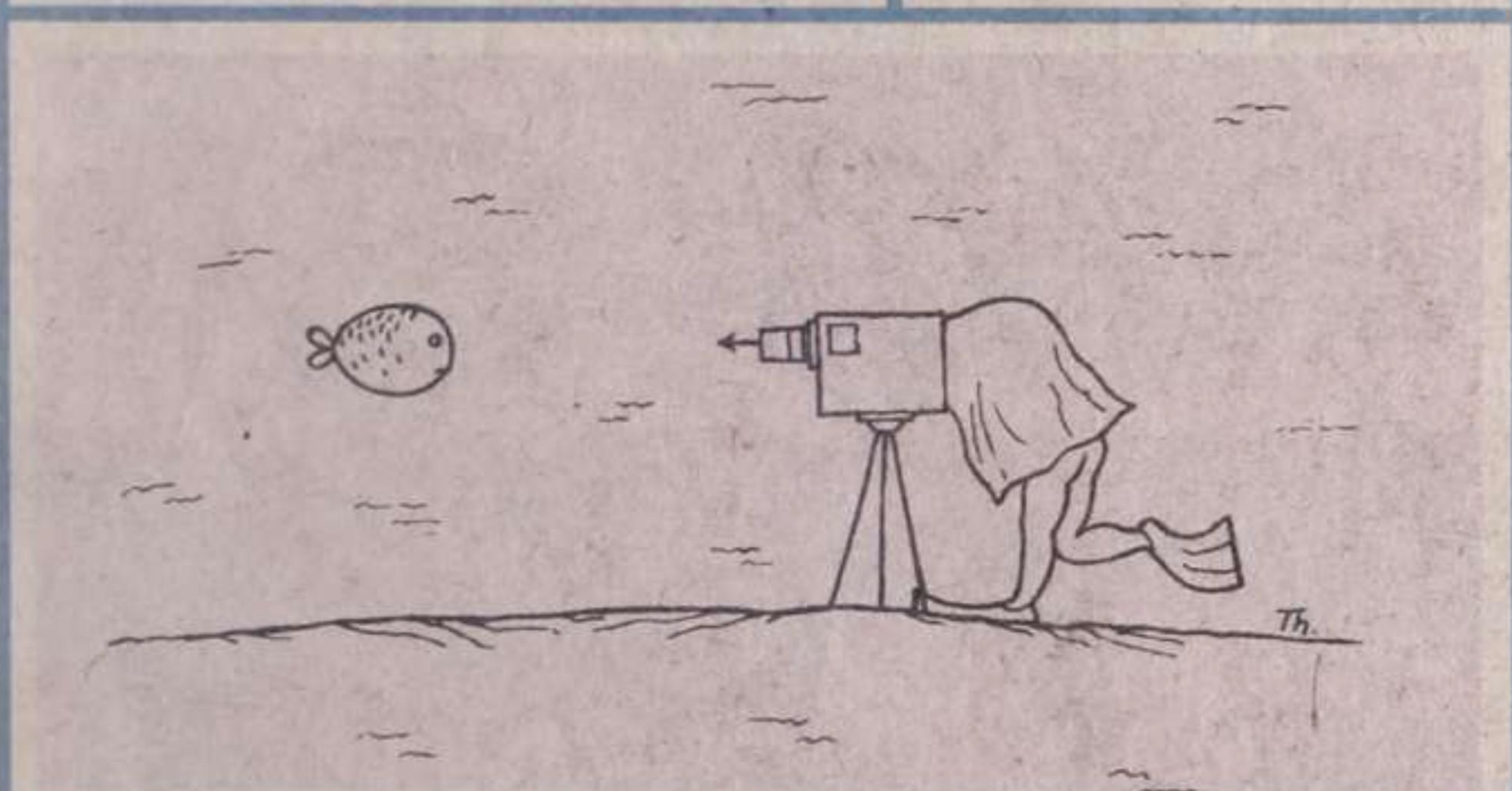
IMPORT HUMOR

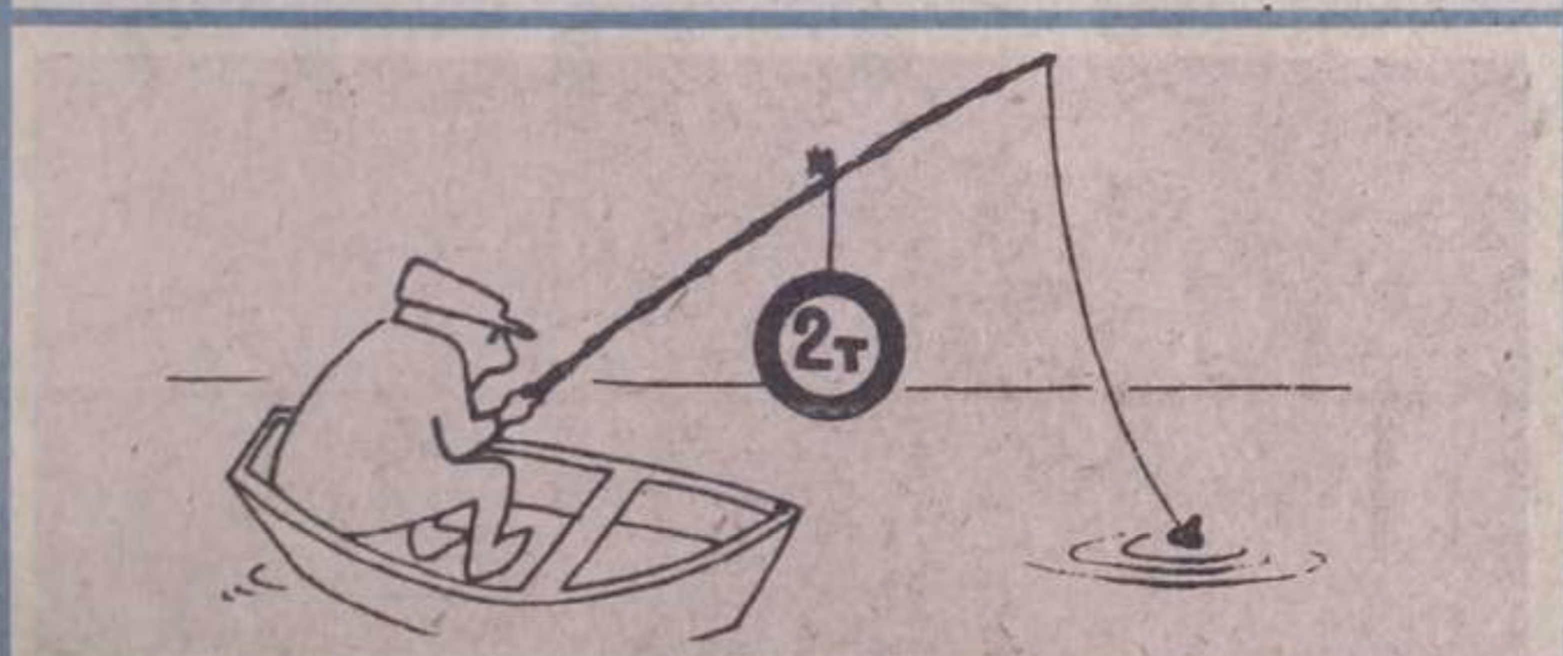
Horgászviccek a Freie Welt című berlini hetilapból

Hátha valaki nem ismeri

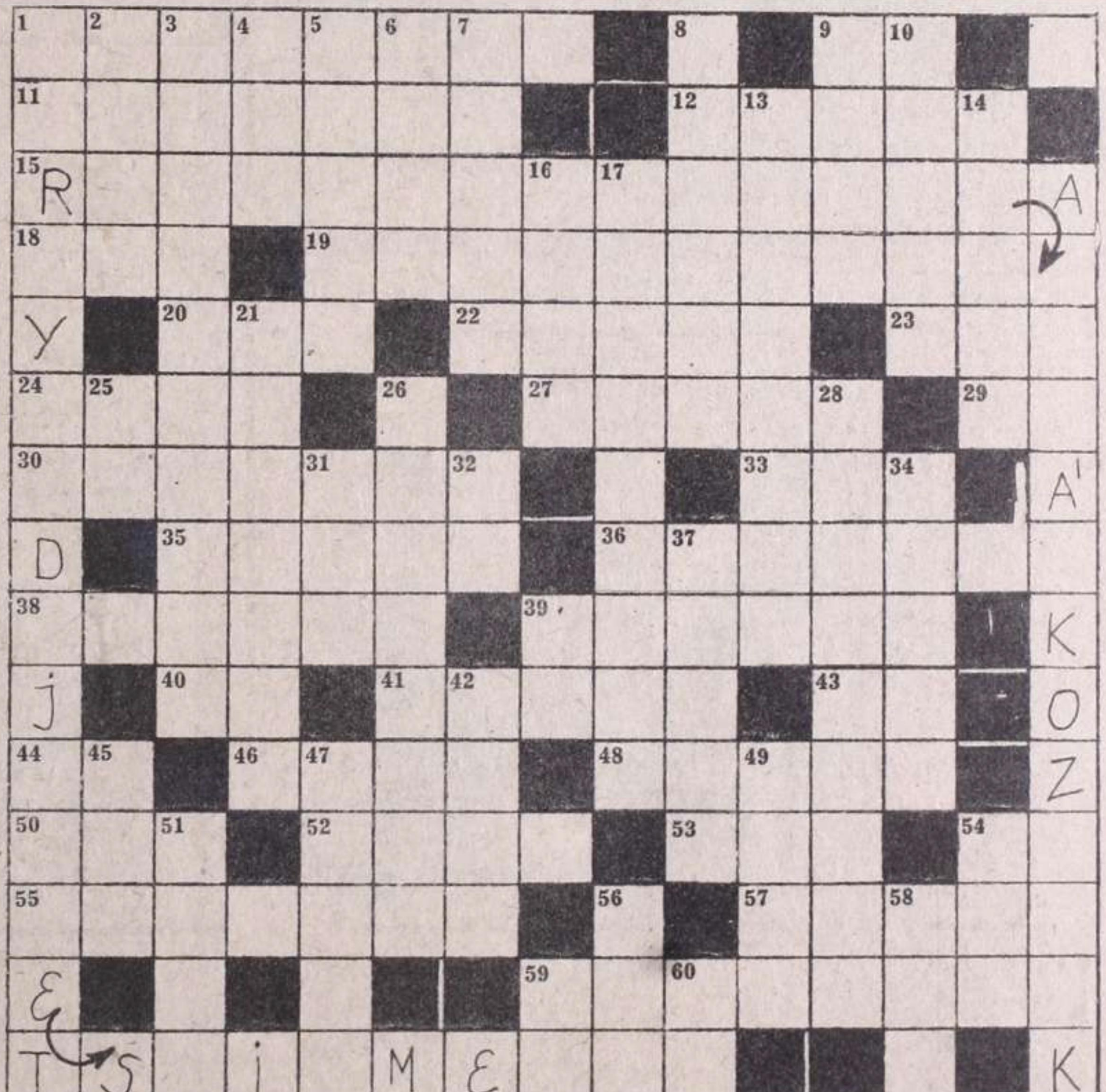
Visszaeső zsebtolvaj felett mond ítéletet a bíróság s a bíró ítélethirdetés után így szól az elítélthez: — Vízszintes 15. Erre a delikvens azt kérdezi: — Függőleges 1? Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 19-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Atléta viseli verseny előtt
9. Rokon magánhangzók
11. Egészségügyi dolgozó
12. Ritka női név
18. Rövidítés számok előtt
19. Szám
20. Tagadás
22. Malom alkatrésze
23. ... szakadtából
24. .... érhetetlen (egészen kiváló)
27. Mezőn a csorda
29. K. L.
30. Több svéd király neve volt
33. ... Angeles
35. Mitológiai főisten
36. A teniszezők egyike teszi
38. Létfeltétel
39. Ártatlan és szemérmes
40. Karddal verekszik
41. Heccel
43. M. J.
44. A bárium vegyjele
46. A háború előtti Pest előkelő szállodája volt
48. Valakinek a feje tréfás szóval
50. Erős kártyalap
52. Magyar filmrendező
53. P-vel: nevezetes kódex (nevét felfedezőjétől kapta)
54. Közlekedési vonal
55. Szép sportot űz
57. Görög sziget az Ion-tengerben
59. Színes televízió márkaneve

FÜGGŐLEGES

2. Gyümölcs
3. Orosz polihisztor, egyetem viseli a nevét
4. Igekötő
5. Életrekeltett hatalmas agyagszobor
6. Spanyol női név
7. Rengeteg ember egy helyen
8. A szó kisebb hangtani egysége
9. Gyilkolja!
10. Egy öböl neve az Arab félsziget és Irán között
13. Szélkakas-jellemű, megalkuvó
14. Kivágott fatörzs része (névelővel)
16. Nagy hegység Európa és Ázsia határán
17. El akarja érni a célját, igyekszik
21. Szép metszésű nyomdai betűfajta, egy hajdani híres holland nyomdász neve után
25. Latin „te"
26. A mézeshetek legelején tart
28. London főpolgármesterének elnevezése
31. T. U. I.
32. V. Z.
34. Hasek halhatatlan hőse
37. Csehszlovák traktortípus
39. Kettősbetű
42. Kerek szám
45. Állami jövedelem
47. Fohászunk
49. Állami ítéletvégrehajtó
51. Úrnak szólít
54. Repülő csészealj
56. Folyó a Szovjetunióban
58. Verssor vége
59. C. N.
60. A lítium vegyjele

Ludas Matyi SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
83.2308/2-37
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

MÓRA FERENC MONDTA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— **Olyan őskori állatfajta, melynek csak a leírása maradt fenn.**

200—200 forintot nyert:
Sebők István, Bp., Gyömrői út 150. 1108
Bérczes Ferencné, Salgótarján, Arany J. u. 4. 3100
Palló Tímea, Bp., Kerepesi út 76/b. 1148

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Ludas Fórum: Kiről, miről írhatnának még rockoperát? (Címlap, 8—9. oldal.)

Fehér Klára: Csak úgy firkálgatok...

Timár György: Baki baki hátán

Krenner István: Csordul a hegy leve

SZEZONVÉG

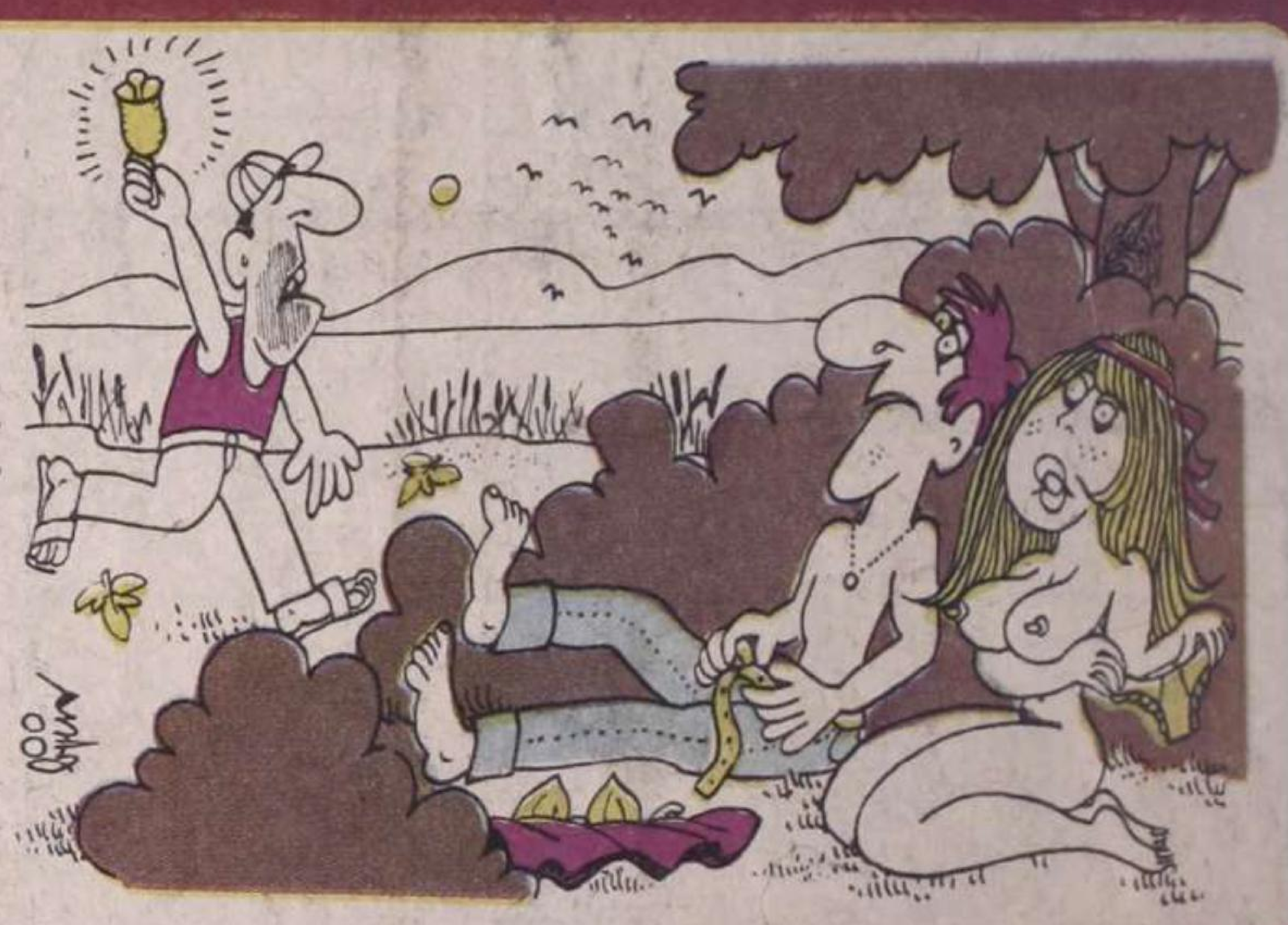

– Ezt a nyarat is megúsztuk anélkül, hogy teljesítettük volna a lebontási határozatot.

– ...csak a pápa nem azért szokta ezt csinálni, mert megúszta a vámvizsgálatot!

– Záróra, hölgyeim és uraim, záróra!

ŐSZI SZERELEM

– Sosem lesz lakásunk? Unom már a pettinget!

UTÓSZEZON

